

Občinski list

Glasilo občine Renče-Vogrsko

Zoran Mušič, 1948

5 IZ OBČINE

Posvet za turistično gospodarstvo v Občini Renče-Vogrsko

13 KULTURA

Konji pisani potujejo, spletni dogodek ob kulturnem prazniku in rojstvu Zorana Mušiča

34 ŠPORT IN REKREACIJA

Gimnastična zveza Slovenije Žana Zorna razglasila za športnika leta 2020 v športni akrobatiki

Kazalo

Beseda uredništva	stran	2
Županova beseda	stran	3
Iz Občine	stran	4
Kako smo praznovali	Stran	8
Kultura - poklon kulturnemu prazniku	stran	12
Šola in vrtec	stran	29
Šport in rekreacija	stran	34
Zdravje je vrednota	stran	38
Povedali so nam	stran	40
Sobivanje z naravo	stran	41
Ali smo starši otrokom za zgled	stran	43
Obvestila	stran	44
Razvedrilo	stran	46

Zmaga Prošt

OBČINSKI LIST – URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov Občinskega lista, ki ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno, je 1500.

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga,
Telefon: (05) 338 45 00

Uredništvo: Alenka Gregorič – glavna in odgovorna urednica,
Vesna Pahor, Mateja Ščuka, Irena Rován, Hana Šuligoj, Renata
Tischer in Denis Čotar

Lektoriranje: Anja Nikolavčič

Strokovni članki niso lektorirani s strani našega lektorja.

Oblikovanje in grafična postavitev: Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: Grafika Soča d.o.o.

Datum izida glasila: 25. marec 2021

Spoštovani bralec,

Živimo čas, ki nam nekaj jemlje, pretresa v temeljih naše navade, istočasno pa žlahtni nove, ostri naš občutek, kaj je nujno in kaj je moč odvreči. A vsem spremembam navkljub ostajajo stalnice.

Tudi z letošnjo pomladjo se narava prebuja v življenje, tudi letošnji pust je zadišal po krofih, miškah in flancatih in tudi dnevu kulture smo izkazali spoštovanje. 12. februarja, na rojstni dan slikarja Zorana Mušiča, je v spletnem okolju zaživela posebna prireditev, poklon umetniku, ki je s svojimi unikatnimi deli umestil Slovenijo in domačo Bukovico na zemljevid sveta, in poklon kulturi nasploh. Režiserka in idejna vodja projekta **Barbara Šinigoj** je skupaj z uglednimi gosti in glasniki kulture, **Nedo Rusjan Bric**, vodjo kandidature projekta GO!2025, in **Nelido Nemec** ustvarila edinstveni spletni dogodek Konji pisani potujejo. Naša občina namreč sodeluje v projektu Prestolnica kulture 2025 Nova Gorica-Gorica in je bil ta dogodek skupaj z urejeno razstavo tehniške kulture s področja naše občine pred Dvorano Zorana Mušiča prvi korak na tej poti.

Helena Kenda

8. marca smo ženske praznovale svoj dan in se razveselile šopka svojih dragih, 10. marca pa smo se, kot narekuje tradicija, s trnjem, suhimi slivami in klobasami spomnili naših mučenikov.

Na naslednji straneh vas čaka veliko zanimivega in veliko lepega. **Slikarji Društva KUL-TU-RA** Renče poklanjajo rože, ki nikoli ne ovenijo, vsem ženam, vsem mučenikom in vsem mamam ter z njimi sporočajo, da nam ta posebni čas, ki ga trenutno živimo, ne more odvreči tega, kar je v nas.

Danes, 25. marca, pa namenjamo spoštljiv poklon vsem mamam in njihovi brezpogojni ljubezni.

Uživajte v pomladi. •

 Alenka Gregorič

Županova beseda

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Takrat smo Slovenci postali kulturno odrasel narod.

Za vse naštetu je v veliki meri zaslužen prav France Prešeren in zato je prav, da praznik nosi njegovo ime. Pojem kulture je z leti sicer postal bistveno širši, postal je pojem, ki že dolgo ne označuje več le visoke umetniške ali intelektualne dejavnosti, temveč tudi različne načine življenja, vedenja, medsebojnih odnosov, pa tudi različne poglede, prepričanja, vrednote, ideje.

Zato me še posebej veseli, da se ob letošnjem prazniku kulture dodatno veselimo dodeljenega naslova prestolnice kulture 2025 Nova Gorica-Gorica, kjer bo tudi naša občina pustila svoj kulturni pečat. Korak k temu je urejena razstava tehniške kulture s področja naše občine, ki se nahaja pred Dvorano Zorana Mušiča v Kulturnem domu Bukovica. Razstava poudarja sožitje med starim in novim.

Obenem bi se rad zahvalil za predan nastop ob spletnem kulturnem dogodku Konji pisani potujejo, ki ga je občina oblikovala v sodelovanju z **Barbaro Šinigoj, Nedo Rusjan Bric** in **Nelido Nemeč**. Z dogodkom smo se želeli pokloniti prazniku kulture in opomniti, kako dragocena, nepogrešljiva in pomembna je za slovensko identiteto.

Želim vam lep, prijeten in zdrav pričetek letošnjega leta. •

Vaš župan
Tarik Žigon

Spoštovani občanke in občani Občine Renče-Vogrsko,

za nami je leto 2020 in verjamem, da ga ne bomo pozabili. V preteklem letu smo se marsikaj naučili na novo delati, na novo se učiti, skratka na novo živeti.

Pred nami je novo leto 2021, v katerem bomo ponovno postavljali osnove našega življenja. V preteklih tednih smo na seji občinskega sveta sprejeli proračun za leto 2021, ki je razvojno naravnano. To pomeni, da nas čaka veliko dela, ki se ga že veselimo. V februarju smo tudi praznovali dan kulture, ki nas bo v naslednjih letih močno zaznamoval. V sodelovanju s projektom Prestolnica kulture 2025 Nova Gorica-Gorica bomo namreč tudi v naši občini oblikovali kulturne dogodke na več lokacijah.

Dejstvo je, da smo se Slovenci skozi vso našo zgodovino oklepali kulture. Kultura v vsej svoji celovitosti je bila tisto, k čemur smo se zatekali, in prav kultura

je bila poleg slovenskega jezika vir naše narodne zavesti. Obenem ostaja naše varovalo pred tem, da bi izginili in se izgubili med večjimi in starejšimi narodi.

Toda zakaj praznujemo ravno Prešernov dan? Pesnik, ki za marsikoga velja za nepopravljivega romantika, intelektualca svobodnega duha, za vizionarja, za ljubitelja žensk in za ljubitelja žlahtne kapljice. Odnos, ki ga imamo do Prešerna danes, nosi idejo nečesa višjega in v veliki meri simbolizira kulturo samo. Prav s Prešernovo poezijo smo postali enakovredni evropskim narodom. V času, ko Slovenci še nismo imeli nobenih pravic in smo bili uvrščeni med avstrijske liste kot narod miroljubnih poljedelcev brez kulturnih in političnih smernic, nas je Prešeren z svojo poezijo povzdignil v novo dobo.

Najvišji proračun v zgodovini občine z visoko podporo občinskega sveta

Župan je v sodelovanju z Listo za VAS v lanskem letu pričeli z oblikovanjem občinskega proračuna za leto 2021. Želja je bila oblikovati razvojni proračun, v katerega bi bilo mogoče povezati čim več političnih sil občinskega sveta. Le s povezovanjem in sodelovanjem namreč lahko naredimo največ dobrega za občane.

Prav zato je župan pričel z usklajevanjem s svetniki že od samega osnutka proračuna. Pred začetkom priprave je vse tri krajevne skupnosti pozval k oddaji svojih predlogov. Prav tako so bili na pogovore povabljeni vsi svetniki, ki so izpostavili svojo vizijo in razvojne prioritete, ki jih vidijo za našo občino. Skupaj s strokovnimi finančnimi službami občinske uprave je bil na podlagi vseh informacij oblikovan optimalen in uravnotežen predlog proračuna, ki ga je občinski svet na 15. redni

seji 9. februarja obravnaval v prvem branju.

Predlog je bil nato še dodatno usklajen, saj so se upoštevali predlogi, ki so jih svetniki izpostavili na seji. Župan je nove informacije uspešno usklajeval s koalicijo. Tudi v sklepni fazi je bil še vedno odprt za usklajevanja in izboljšave proračuna.

Dodatna usklajevanja pred marčevsko sejo so bila namenjena zmanjševanju predlagane zadolžitve za 150 tisoč evrov, težnji priskrbeti prodajo nekaterih zemljišč in oblikovanju bolj realne ocene prihodka s strani komunalnega prispevka. Te predloge sta sicer podala stranka SDS in Združenje SKUPAJ. Preučitev predlogov znotraj Liste za VAS, koalicije in strokovnih služb na občini je

Marica Kobal

predloge potrdila kot dobre in se jih je zato sprejelo in upoštevalo v predlogu proračuna za drugo branje. Usklajena verzija proračuna je bila sprejeta 9. marca na 16. redni seji občinskega sveta.

Sprejeti proračun bo deloval v korist vseh občanov. V preteklih dveh letih se je zadolževanje zmanjšalo za 50 %, predčasno so bili odplačani dolgovi. To bo občini omogočalo, da bo denar namenjen investicijam, ki bodo izpeljane v korist vseh občanov.

Proračun 2021 je razvojno in sodelovalno naravnani in je največji proračun Občine Renče-Vogrsko (v višini 5.090.322 €) do sedaj. Z njegovo potrditvijo sta župan in občinska uprava dobila priložnost, da na transparenten način z delavnostjo in poštenostjo naredita velik razvojni korak naprej v razvoju občine in vseh njenih občanov. Prav oni si namreč zaslužijo priložnost in upravičenost izkazanega zaupanja.

Četudi Občina Renče-Vogrsko nikoli ne bo največja ali najmočnejša občina, je pa prav zaradi majhnosti lahko najbolj povezana, srčna in sodelovalna občina. S sprejetjem tega proračuna lahko to tudi dokaže. •

II. SKUPAJ ODHODKI	5.090.322 €
40 TEKOČI ODHODKI	1.677.710 €
41 TEKOČI TRANSFERI	1.626.528 €
42 INVESTICIJSKI ODHODKI	1.516.136 €
43 INVESTICIJSKI TRANSFERI	68.056 €
44 DANA POSOILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	16.535 €
55 ODPLAČILO DOLGA	185.357 €

Silvana Maligoj

Cvetka Ipavec

✍ Občinska uprava

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Prireditev ob dvigu zastave

Tradicionalna prireditev ob slavnostnem dvigu zastave je potekala v nedeljo, 20. decembra 2020. Občinstvo je dogodek zaradi spoštovanja omejitvenih ukrepov lahko spremljalo le od doma, omogočen pa je bil video prenos v živo. Pri-

reditev si lahko še vedno ogledate na povezavi, ki je objavljena na Arnesovem portalu pod imenom Slavnostni dvig zastave – Dan samostojnosti in enotnosti.

Ob tem bi se radi zahvalili **Osnovni šoli Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče** in

Območnemu združenju veteranov vojne za Slovenijo »Veteran« Nova Gorica za oblikovanje programa ter učitelju OŠ Renče **Marku Juretiču** za pripravo video-posnetka. •

 Občinska uprava
 Denis Čotar

Posvet za turistično gospodarstvo v Občini Renče–Vogrsko

V četrtek, 11. februarja, smo na Občini Renče-Vogrsko imeli posvet s turističnim gospodarstvom na temo Zelene sheme slovenskega turizma z naslovom Priložnosti in izzivi trajnostnega razvoja turizma ter spodbujanje turističnih ponudnikov za razvoj trajnostnih modelov v destinaciji Renče-Vogrsko.

Spletni posvet je združil predstavnike nastanitvenih obratov, vinarje, različna društva in druge ponudnike iz občine. Predstavitve Zelene sheme je začela **Astrid Prašnikar** z Inštituta za odgovorni turizem. Nadalje smo imeli predstavitve zelenih znakov za ponudnike. **Andrejka Harej** iz Gostilne Kogoj Bilje nam je predstavila svojo dobro prakso, saj je že pridobila trajnostni znak Zeleni ključ. Obravnavane tematike so zajemale tudi odgovorno rabo vode, ravnanje z odpadnimi vodami in odpadki v turistični industriji, odgovorno rabo energije, zmanjšanje izpustov toplogrednih plinov in podnebne spremembe. Tovrstne

tematike je predstavil **Boris Šušmak** iz Društva DOVES FEE. Ob koncu srečanja je predsednik delovne skupine za turizem Občine Renče-Vogrsko **Milivoj Perkon** skupaj z **Matjažem Zgonikom** predstavil še turizem znotraj naše destinacije.

V sklopu dogodka je župan **Tarik Žigon** podpisal tudi zeleno politiko občine. Tako se je kot glavni predstavnik občine zavezal, da bo sprejel in sledil desetim trajnostnim načelom, ki stremijo k trajnostnemu delovanju in nenehnemu prizadevanju za izboljšave. Zelena politiko in Etični kodeks v turizmu bodo v nadaljevanju podpisali tudi člani Zelene ekipe in deležniki iz občine.

Zelena (okoljsko in družbeno odgovorna) destinacija ni le domena, naloga ali odgovornost turistične organizacije. Je nekaj, kar lahko dosežemo le, če poteka sodelovanje na področju deležnikov v destinaciji, delavcev v javnem, nevladnem in zasebnem sektorju. Zelena destinacija se namreč ne tiče samo turizma, temveč vseh področij delovanja. Nenazadnje so v tem procesu ključni tudi vsi prebivalci destinacije. Izrednega pomena je, da je destinacija najprej prijetna in prijazna za vse, ki tu delamo in živimo. S tem bo takšna tudi za ljudi, ki nas obišejo. •

 Občinska uprava

Izbrano je županovo vino Občine Renče-Vogrsko za leto 2021

V **Občini Renče-Vogrsko** smo prvič v njeni zgodovini pristopili k izboru županovega vina. Konec leta 2020 je bil objavljen natečaj za izbor županovega vina Občine Renče-Vogrsko za leto 2021. Veseli nas, da smo začeli s to zgodbo in da jo bomo odslej pisali vsako leto.

Povabilo vinarjem v obliki javnega natečaja je bilo na voljo do vključno 20. januarja, ko smo na občinsko upravo prejeli vzorce štirih vinarjev iz občine. Vsak sodelujoči vinar je dostavil po dva vzorca, ki sta bila nato dostavljena strokovni ocenjevalni komisiji **Kmetijsko gozdarskega zavoda Nova Gorica**. Ocenjevalna degustacijska komisija se je sestala 1. februarja in ocenila osem prejetih vzorcev vin po stotočkovni metodi. Vino, ki na osnovi točkovanja degustatorjev ocenjevalne komisije doseže najvišje število točk, se razglasi za županovo vino 2021.

ŽUPANOVNO VINO

[2021]

Laskavi naslov Županovo vino 2021 je prejela malvazija letnik 2019 vinarja **Matjaža Bavdaža (Zrzinko)**. Poleg naziva Županovo vino 2021, odkupa najmanj 100 steklenic po 0,75 l in 100 kosov obešank prejme

dobitnik naziva v trajno last tudi posebno priznanje.

Na podlagi doseženega števila točk se ostalim sodelujočim na natečaju podeli zlato, srebrno ali bronasto odličje ali zahvalo za sodelovanje.

Priznanje/plaketa županovega vina Občine Renče-Vogrsko za leto 2021 bo podeljena na skupni prireditvi vseh treh občin ustanoviteljic Zavoda za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina, predvidoma v mesecu aprilu 2021 v Novi Gorici, na kateri bodo župani Mestne občine Nova Gorica, Občine Ajdovščina in Občine Renče-Vogrsko razglasili posamezna županova vina. O natančni lokaciji zaključnega dogodka bodo vsi sodelujoči vinarji obveščeni naknadno.

Iskrene čestitke in na zdravje. •

 Občinska uprava

Vino izpod mosta

V soboto, 20. februarja, se je začela pisati posebna vinska zgodba. Na pobudo **Potapljaškega društva Soča** in **Občine Renče-Vogrsko** so se prijazno odzvali lokalni vinarji, ki so bili pripravljeni sodelovati v projektu **Vino izpod mosta**.

Zbrane buteljke je hišnik občinske uprave najprej skrbno povoskal in označil. Potapljači so nato steklenice postavili v za to pripravljeno kletko, ki so jo potopili v Vipavo pod mostom v Renčah. Na pomoč so pristopili člani **Civilne zaščite Občine Renče-Vogrsko** in poklicne gasilske enote iz Nove Gorice.

Kletka z vini bo v Vipavi potopljena do letošnjega veselega decembra. Upamo, da bo ob potegu vin nazaj na kopno mogoče organizirati dogodek, kjer bomo lahko vsi skupaj okušali, kakšen odtis je na potopljenem vinu pustila reka Vipava.

Za sodelovanje iskrena hvala vinarjem: **Kmetija Kerstin Žižmond (Vina Guštin)**, **Ekološka kmetija Mlečnik**, **Vina Mozetič**

(**Aldo Mozetič**), **Kmetija Mozetič (Vojko Mozetič)**, **Frlanova kmetija (Vina Bric)**, **Vina Fornazarič**, **Vinarstvo Zrzinko** in **Vina Jožko Štrukelj (Penina Štrukelj)**. •

 in Občinska uprava

Delovna skupina za turizem

S sklepom župana Občine Renče-Vogrsko je bila dne 18. septembra 2020 ustanovljena Delovna skupina za turizem. Sestavlja jo devet članov: predsednik **Milivoj Perkon** ter **Neda Blagonja, Žan Bric, Alan Čoha, Aleš Furlan, Andraž Furlan, Klemen Mlečnik, Jože Ropoša** in **Sašo Vovk**.

Cilji, ki si jih je skupina zastavila, so tematsko razdeljeni v tri interesna področja:

1. Prva in druga svetovna vojna ter ostala področja zgodovine

(Milivoj Perkon, Jože Ropoša in Sašo Vovk)

Vizija: Povezava južnega dela občine do vključno kraške planote v obsežno tematsko pot. Zanimivosti tega področja so Mandrija s starim kostanjem nasadom in kavernami iz prve svetovne vojne, lovski dvorec grofa Strassolda z bližnjo porušeno cerkvico svetega Izaka, Vinišče z zgodovinsko zanimivo zgodbo in dobro ohranjenimi ostalinami jarkov, bunkerjev in kavern iz prve svetovne vojne. Zgodovinsko zanimivi so tudi zaselka Špinjolišče in Ozrenj, območji vasi Vogrsko in Bukovica ter Volčja Draga z vojaškima poko-

pališčema, soškimi koridorjem, železniško postajo in rimsko potjo (rimskodobna Bukovica).

2. Reka Vipava z biotiko in športnimi aktivnostmi

(Andraž Furlan, Aleš Furlan in Alan Čoha)

Vizija: Urejanje plovnosti na celotni trasi reke, izvajanje vodnih športov (razmišljanje o kajakaškem in potapljaškem klubu, supanje), ureditev kolesarskih poti (adrenalinska proga z vrha kraškega roba do doline), ureditev sprehajalnih poti in piknik prostorov, razvoj ribištva ...

3. Kmetijstvo in kulinarika

(Žan Bric, Klemen Mlečnik in Neda Blagonja)

Vizija: Evidentiranje turističnih ponudnikov v občini (turistične namestitve in gostinske storitve, ponudniki poljedelskih, sadjarskih, čebelarških izdelkov in izdelkov domačih ustvarjalcev), organizacija tržnic

in dogodkov z oživljanjem starih običajev, zbiranje starih domačih receptov za kuho ter evidentiranje starih vodnjakov in krušnih peči v cilju ohranjanja samoskrbe in izdaja primerne knjižne oblike o tem bogastvu z zgodbami, ki so se spletle okoli tega.

Povabilo

Spoštovani občanke in občani, v tem prijaznem prostoru, kjer živimo, so generacije pridnih rok pustile svoj pečat. Veliko je stvari, ki so še neizrečene, nenapisane in skrite očesu, pa vendar so del nas. Želimo si, da bi nam vsa ta dejstva in pričanja uspelo ujeti v zgodbo, ki bo dragocena dota našim zanamcem, še preden popolnoma zaidejo v pozabo.

In prav v tem kontekstu bi nam bilo vaše sodelovanje v dragoceno pomoč. Dobrodošla so vaša pričevanja, zamisli, fotografije vodnjakov in krušnih peči s podatki, kot so leto izdelave, morebitne obnove, uporabnost, ostale zanimivosti, zgodbe, ki so se okoli tega pletle, zanimive pripovedi prednikov, ki so se ohranile ... Veseli bi bili tudi receptov tipičnih starih, morda že pozabljenih jedi naših krajev.

Prav zaradi tega vas prosimo, da nam kakršne koli spomine, zgodbe, pričevanja, fotografije, stare (prekopirane) dokumente pošljete na elektronski naslov turizem.obcina@gmail.com ali po navadni pošti na naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga s pripisom Delovna skupina za turizem. •

 Delovna skupina za turizem
 Arhiv Milivoj Perkon, Neda Blagonja

Predpraznično potovanje dobrih mož po občini

December je mesec veselja, obdarovanj in pričakovanj, kaj bo prineslo novo leto. Največja pričakovanja pa imajo otroci, saj pričakujejo darila.

Vsako leto smo konec decembra v Bukovici in Volčji Dragi pričakali prihod Božička in Dedka Mraza ter ju v spremstvu živalic in glasbenika s konjički popeljali po vasi. Otroke in odrasle sta na poti dobra moža obdarila s sladkarijami in povabila na ogled predstave v dvorano kulturnega doma ter na obdaritev najmlajših.

inštrumentov in se slikali pod novoletno jelko. Z glasbo in dobro voljo je kočija krenila po Bukovici v Kotišče, Martinjak in Britof. Popeljali smo se proti Renčam čez novi most mimo Goriških opekarn po Merljakah do Kanteta. Tu smo se obrnili

in popeljali v Martinuče, Žigone, na Trg skozi Turele in Podkraj do Mohorinov. Pot smo po cesti iz Gradišča nadaljevali skozi Lukežiče, Arčone in spet na Trg. Zapustili smo Renče in nadaljevali skozi Bukovico v Doline. In že smo prispeli na Vogrsko, Dombravo do zadružnega doma in Jazbine. V temi smo zapustili Vogrsko in zavili še v Lamovo. Zaključili smo pred kulturnim domom v Bukovici v upanju, da smo v zaselke po občini popeljali nekaj dobre volje in veselja.

Po vsej poti so nas pričakovali otroci in odrasli. Povsod smo postali za trenutek, dobri možje so prisotne nagovorili in zaželeli srečno novo leto, glasbenika sta zaigrala in skupaj z otroki smo zapeli. Čeprav dobri možje niso delili daril, so

bili najmlajši srečni, kar je bilo videti na njihovih obrazih.

Čas je hitro mineval. V časovnem načrtu obiskov zaselkov nismo imeli predvidenih postankov, ampak samo se zaradi omejitve gibanja zaradi koronavirusa želeli le popeljati mimo čakajočih. Nismo hoteli kršiti zakona, a smo ga. S temi postanki se je čas prihoda po vaseh, kjer ste nas pričakovali, podaljšal. Otrokom in staršem, ki ste nas potrpežljivo pričakovali, se opravičujemo za pozne prihode dobrih mož.

Pozdravljamo vas v upanju, da bomo virus premagali, tako da bo kulturno in družabno življenje spet tako, kot je bilo nekdaj. ●

✍ Srečko Špacapan
📷 Denis Čotar

December 2020 je bil drugačen kakor leta pred tem. V **Kulturno-turističnem in športnem društvu Bukovica-Volčja Draga** smo želeli v vas prinesiti malo predprazničnega vzdušja in veselja. Odločili smo se, da bomo Božička in Dedka Mraza z glasbeniki popeljali po vaseh Bukovica in Volčja Draga brez obdarovanja.

Na pobudo župana Občine Renče-Vogrsko **Tarika Žigona**, da malo predprazničnega vzdušja in dobre volje z dobrimi možmi popeljemo po vsej občini, smo se odločili, da to tudi izvedemo. Pripravili smo okviren časovnik brez postankov.

V nedeljo, 22. decembra 2020, so na kočijo s konjsko vprego pred Kulturnim domom Bukovica sedli Miklavž, Božiček, Dedek Mraz, dobra vila, harmonikaš, kitarist in kočijaža. Preizkusili so uglašenost

Miranda Leban

Estera Prinčič

Iskrice sreče iz naših domov v vaša srca!

Leto 2020, december, prazniki ... tokrat zagotovo drugačni. Že dolga leta je 26. december rezerviran za tradicionalni božično-novoletni koncert **Pihalnega orkestra Vogrsko**. Ta dan običajno do kottička napolnimo dvorano v Bukovici. V teh časih, ko so spletna druženja postala nepogrešljiva za skoraj vsakega izmed nas, pa smo svoje zveste poslušalce in podpornike povabili, da obišejo Facebook stran orkestra, kjer smo jim na ta tradicionalni dan – 26. decembra 2020 – poklonili božično-novoletno voščilo.

na domu. Namen izdelave posnetka je bil vrniti vsakemu poslušalcu malo praznično-godbenega vzdušja v decembru in seveda članom vrniti občutek inštrumenta pod prsti. In to nam je uspelo,« je še dodal.

Po odličnem odzivu članov smo navdušeno pristopili k realizaciji projekta. Še preden smo godbeniki poprijeli za instrumente, je Nejc vložil ogromno svojega časa v pripravo MP3 posnetkov, ki so služili kot podlaga za snemanje. Vsak godbenik je poleg teh posnetkov prejel tudi vsa potrebna navodila za snemanje. In videoposnetki so tako lahko pričeli nastajati.

Pametne telefone večinoma uporablja mladina, ker je to današnji način komuni-

interpretirala **Majda Šuligoj**. Zgodba ponazarja posameznika, ki se je iz hrupnega vsakdanjega živčava zaradi epidemije kar naenkrat moral ustaviti. Negotovost in strah pred prihodnostjo sta se naselila v ljudeh. Vse se je hipoma umirilo. Obstali smo v trenutku, ki nam je povsem spremenil življenje. Vendar upanje vedno živi in nam daje moči, da kljub vsemu znova vstanemo in se napotimo naprej v nov dan.

S skupnimi močmi je tako nastalo božično-novoletno voščilo z naslovom Iskrice sreče iz naših domov v vaša srca!, ki mu je prisluhnilo res veliko ljudi.

Običajno po koncertih godbeniki vedno radi pokomentiramo koncert in svoje igranje, letos pa smo si svoje misli in videnja o uspešnosti voščila izmenjali po telefonih, mailih ...

In kako je bil z našim posnetki zadovoljen dirigent? »Kljub vsem pripravam in navodilom so godbeniki imeli zahtevno in odgovorno nalogo. Vsak je moral sam prebrati note, odigrati in posneti svoj del. Pri tem pa je moral biti natančen, ritmičen ter ustvariti intonacijsko in zvokovno korekten posnetek. To pa seveda ni bilo lahko, zato čestitke vsem sodelujočim za pogum in pripravljenost.«

Zaradi naše vztrajnosti, pripadnosti orkestru in želje po igranju nam je odlično uspelo. Številni ogledi voščila in pohvale za opravljeno delo so poplačali številne ure godbenikov in dirigenta. Prepričani smo, da smo marsikoga s tem voščilom razveselili in mu polepšali praznični dan. Kljub težki situaciji in razdalji smo se povezali in z majhnim dejanjem prižgali iskrice sreče. Ne pozabite, da jih lahko prižgete tudi vi – z nasmehom, vzpodbudno besedo in dobrim dejanjem. Le prižigajte iskrice sreče in jih nesebično razdajajte, ker boste s tem marsikoga osrečili. •

 Tina Saksida
 Arhiv PO Vogrsko

Ideja o božično-novoletnem voščilu se je porodila v odboru Pihalnega orkestra Vogrsko. Po več virtualnih sestankih in usklajevanjih smo skupaj z dirigentom **Nejcem Kovačičem** sklenili, da četudi je leto 2020 čudno leto, ko druženja in skupnih vaj nimamo, želimo ohraniti tradicijo godbeništv. Res nam manjkajo tudi glasba, druženje in klepet. Tudi dirigent Nejc Kovačič pravi, da pogreša tedensko rutino in spontanost danega trenutka, ki se je dogajala na vajah s člani.

ranja, zato bi dirigent ob tej priložnosti rad pohvalil zrelejše godbenike. Kljub temu da so manj večji telefonskih aplikacij, so kljub tehnični zahtevnosti uspešno poprijeli za inštrument in ustvarili svoj posnetek.

To voščilo pa ni vsebovalo le glasbe, pač pa smo dodali še zgodbo, ki jo je za to priložnost napisala **Valentina Gregorič Saksida**. Vsakdo izmed nas se lahko najde v tej Zgodbi o malem okrasku, ki jo je odlično

O nameravani izdelavi glasbene voščilnice smo obvestili godbenike in z nestrpnostjo pričakovali njihov odziv. Odločili smo se za skladbo A holiday sing along (aranžma: John Moss), ki je venček vsem dobro znanih božičnih pesmi. Nejc je ob tem povedal: »Kljub ogromnemu času, ki ga preživimo doma, sem bil v dvomih, kako bodo člani sprejeli časovni in seveda tehnični izziv snemanja posnetkov s telefonom

Pustni obisk

Vrtčevski otroci iz **Vrtca Bukovica** se vsako leto na pustni torek oglašijo na občinski upravi in ponosno pokažejo svojo pustno opravo.

Tudi letos so pozvonili na naša vrata in dokazali, da uspešno preganjajo zimo. Četudi je srečanje potekalo na varnostni razdalji, smo bili njihovega obiska zelo veseli. •

 in Občinska uprava

Koronapust

Oh, ta pust hrust! Hitro, hitro se nam je približal, a kaj, ko nam je letos korona pokvarila vse načrte. A nič zato. V **Pihalnem orkestru Vogrsko** nismo vrgli puške v koruzo, ampak smo vseeno pričakali pusta na malce drugačen način.

Doslej smo veliko let nastopali v pustni povorki v Šempetru. Po povorki smo se vrnili v našo domačo vas. Vozili smo se na vozu od hiše do hiše. Vsi smo bili veseli in to veselje podarjali ljudem po hišah. Vaščani so komaj čakali, da pridemo, saj je glasba nekaj najlepšega. Pri vsaki hiši smo se ustavili in zaigrali skladbo ali dve. To so bile poznane, domače koračnice. Vsak je nekaj malega prispeval v naš skupni koš

– bodisi paket jajc, pijačo, miške, krofe ali kako drugo pecivo bodisi svoj prispevek ... skratka, ni, da ni. Bilo je fantastično.

Kaj pa letos? No ja, letos je bil pust hrust odpovedan. A vseeno smo se družili, vendar na drugačen način – čeprav ne v živo, je bilo kljub temu zabavno in norčavo. Vsi člani pihalnega orkestra smo se posamezno, a s skupnimi močmi združili v Blues brothers and sisters Vogrsko in zaigrali skladbo The Blues Brothers Revue, ki je bila predstavljena na pustni torek na Facebook strani Pihalnega orkestra Vogrsko. Posamezne glasbene posnetke je dirigent **Nejc Kovačič** združil v orkestrsko celoto.

Da bi prikazali tradicijo pustovanja na Vogrskem, so trije godbeniki – **Jure, Matjež** in **Urban** – v posnetku prikazali tudi

Marinka Grohar Gatnik

naš pustni običaj v upanju, da je to eno in edino leto, ko je pust hrust le senca velikega pustovanja.

Pust odganja zimo. No, tudi letos naj jo odžene stran in prebudi pomlad. Mi vsi pa si želimo, da odžene tudi ta virus, da bomo lahko naslednje leto veselo in zdravo nadaljevali našo tradicijo pustovanja. •

 Matija Melinc
 Arhiv PO Vogrsko

Tralala, hopsasa pustne smo šeme ... Pustovanje na POŠ Vogrsko

Vrnitev učencev v šolske klopi je celemu kraju povrnila staro podobo. Razigrani otroci, ki zjutraj z vseh strani prihajajo v šolo, in vesel vrišč otrok, ki se ga sliši z igrišča, je samo potrditev, kako so otroci šolo pogrešali. Nekateri so pogrešali prijatelje, drugi učiteljice, tretji oboje. So pa tudi taki, ki so bili z mamo učiteljico povsem zadovoljni. Nove preizkušnje, s katerimi se v tem času spopadamo, so nam dale možnost, da se v življenju spopademo z novimi izzivi. Verjamemo, da smo se prav vsi srečali z nečim novim in pridobili nove izkušnje. Mnogi od staršev so del dneva postali učitelji. Za njihov trud se prav vsem najlepše zahvaljujemo. Vemo, da so se prav vsi trudili po svojih najboljših močeh. Verjamemo, da nam bo skupaj uspelo, da se šolsko leto konča z nasmehi na obrazih.

Učenci prvih treh razredov smo se vrnil že en teden prej, teden kasneje pa so se nam pridružili še četrtošolci in petošolci. Šola je zares oživila. Še posebno živahno pa je bilo na pustni torek, ko smo se za en dan spremenili v različne pravljicne, zgodovinske in aktualne podobe. Ni manjkalo različnih idej od Pik Nogavičk in kavbojev do Indijancev, princesk in še bi lahko naštevali. Najbolj zabaven pa je bil gotovo Dr. Koronko Krofek, ki je vse pustne šeme cepil s pustnim krofom. Njegova pomočnica pa je bila čebelica Zoom, Zoom. Vsi

učenci od prvega do petega razreda smo se udeležili tudi največjega pustovanja Radia Robin. Veselo smo zarajali in zaplesali ob različnih glasbenih ritmih, čeprav vsak oddelek v svojem mehurčku. Prepevali smo pustne pesmice, likovno ustvarjali in spoznavali pustne običaje.

Še naslednje dni so se otroci veselo spominjali pustnih norčij. Upajmo, da smo z njimi vsaj malo popestrili ta čas, ko se moramo držati različnih ukrepov in strogih pravil. Pravijo, da pustne šeme preganjajo zimo. Kot kaže vremenska napoved, smo nalogo odlično opravili. Mogoče smo pregnali celo koronavirus. To bo seveda pokazal čas. Vsak dan bodimo pozitivni in dobre volje, tako kot smo na pustni torek. ●

✍ Helena Hvala Prah in Nadja Pahor Bizjak
📁 Arhiv POŠ Vogrsko

Vir: www.ekopercapodistria.si

Živeti s kulturo

Slovenci se 8. februarja, na obletnico smrti našega največjega pesnika Franceta Prešerna, s kulturnimi dogodki poklonimo spominu nanj in naši kulturi. Letos se je zaradi posebnih razmer dogajanje iz kulturnih dvoran preselilo na splet. Če smo lahko še lanskega februarja sedeli v dvorani skupaj

z nastopajočimi in brez zaščitnih mask na obrazih, smo tokrat dogajanje spremljali z domačega kavča.

Beseda kultura je privzeta iz latinščine, izpeljana iz besede *colere*, ki pomeni gojiti. Danes razumemo pod kulturo zbirko dosežkov in vrednot človeške družbe kot rezultat človekovega ustvarjanja. Biti kulturnen pa je širši pojem. V sebi vemo, da

biti kulturnen pomeni kulturno živeti, biti spoštljiv do sočloveka, živati, narave ...

V naši občini je veliko aktivnih tako na glasbenem, plesnem kot tudi literarnem področju. Iz velikega šopka takšnih in drugačnih ustvarjalcev smo jih nekaj izbrali in jim dali priložnost, da se nam predstavijo v tej številki **Občinskega lista**.

Mara Marinič

Majda Klančič

Zdravka Komic

Konji pisani potujejo, spletni dogodek ob kulturnem prazniku in rojstvu Zorana Mušiča

Letošnji kulturni praznik smo v naši občini obeležili malce drugače, današnjemu času primerno.

V sodelovanju s **Šolo petja in glasbe Barbare Šinigoj** in **JazzObalo** smo našim občanom pripravili prav posebno prireditev, ki je 12. februarja, ravno na rojstni dan slikarja Zorana Mušiča, zaživela v spletnem okolju. Preko občinskega Youtube kanala smo predvajali glasbeno-pogovorni dogodek Konji pisni potujejo. V kolikor ste oddajo zamudili, si jo lahko kadarkoli ogledate pod naslovom Spletni dogodek ob Kulturnem prazniku, Občina Renče-Vogrsko, Barbara Šinigoj z gosti.

Konj simbolizira moč in potovanje, svobodo duha, lomi okove utesnjenosti. Tako kot je krilati konj simbol ustvarjalne energije, tako je kultura najpomembnejši jezik osvobajanja človeškega duha in kreativnosti posameznika znotraj družbe.

Rdeča nit dogodka nas je peljala ponosno, v diru proti globinam in skrivnostim kulture. Z glasbo in posebnimi gosti smo se s pisanimi konji poklonili prazniku, ki označuje Slovence in vzdiguje našo narodno identiteto.

Barbara Šinigoj, režiserka in idejna vodja dogodka, je na oder povabila ugledne goste in glasnike kulture. Na samem začetku dogodka je **Tarik Žigon**, župan Občine Renče-Vogrsko, v slavnostnem govoru z nami delil nekaj modrih misli in pomembnih besed o vlogi kulture na naših tleh. Izpostavil je, da brez kulture Slovenci ne bi imeli svoje identitete in da nas je ravno kultura skozi čas zaznamovala in poimenovala.

V prispevku, ki je bil predvajan na dogodku, smo prisluhnili tudi pogovoru z vodjo kandidature GO! 2025 **Nedo Rusjan Bric**. Nova Gorica je z Gorico namreč dobila naziv Evropska prestolnica kulture 2025. Novogo-

riška kandidatura za EPK 2025 je nastala v sodelovanju s čezmejno Gorico. Kandidaturo so poimenovali *Go! Borderless, Gremo! Brezmejno*, njihov cilj pa je tudi urbanističen – biti kot eno mesto, čeprav z različnimi kulturama. Napovedali so, da bodo samo v letu 2025 pripravili več kot 600 kulturnih dogodkov in več kot 60 projektov z raznolikimi partnerji. V okviru projektov se bodo povezovali z 251 partnerji, ki poleg Slovenije prihajajo še iz 34 drugih držav. Pri projektu sodeluje tudi Občina Renče-Vogrsko, in sicer v vlogi partnerja s kulturnimi dogodki. V ta namen je že pripravila razstavo o industrijski dediščini in obrti ter zapuščino slikarja in domačina Zorana Mušiča.

Obe Gorici sta že sedaj izjemno povezani, s projektom EPK pa bi lahko dosegli še veliko

več, kar se je izkazalo že med pripravo kandidature. Na kulturnem področju je poznavanje obeh kultur ob državni meji še vedno majhno, saj »ne poznamo jezika drugega oziroma ga vsaj ena stran ne pozna,« je med drugim v pogovoru povedala Neda Rusjan Bric.

Scenografijo preoblečene velike dvorane Kulturnega doma Bukovica so bogatile slike konjičkov slikarja Zorana Mušiča.

»Za slikarja Zorana Mušiča bi lahko rekli, da je bil slikar, ki je slikarstvo živel in je vse svoje življenje posvetil umetnosti in slikarstvu. Bil je človek širokega in odprtega duha, svetovljan, ki pa se je v vsem dolgem ustvarjalnem obdobju čutil povezanega z okoljem, v katerem se je rodil, in to svojo

► *naklonjenost velikokrat izrazil. Seveda je najpogosteje izražal svoje občudovanje Kra-
sa, ki ga je navdihoval vse od otroških let,
ko ga je kot petletnik gledal z okna rajstne
hiše v Bukovici.*» S temi besedami je **Nelida
Nemec**, slovenska likovna kritičarka, začela
predstavitve Zorana Mušiča in njegove
zapuščine. V njenem strokovnem in osebno
izpovednem tekstu smo slovenskega veli-
kana slikarstva do podrobnosti prepoznali v
nekaj minutnem kolažu njegovih avtorskih
del in fotografij. Tako smo se poklonili ume-
tniku, ki je s svojimi unikatnimi deli umestil
Slovenijo in domačo Bukovico na zemljevid
sveta. Fotografsko gradivo, ki smo ga lahko
občudovali v prispevku Nelide Nemec, so
last občinskega kronista in fotografa **Boga
Rusjana**, ki je z naborom dodal piko na i pri
pripravi dogodka.

S pisani konji smo ves čas galopirali ob
glasbeni spremljavi zasedbe **Barbara Šinigoj
Kvintet**. Ta je vsebovala tako avtorske sklad-
be Barbare Šinigoj kot tudi Barbarine aran-
žmaje skladb sicer izpod peres vrhunskih
avtorjev popularne glasbe. Za repertoar, s
katerim so nam glasbeniki postregli, je zna-
čilno, da vsebuje vokalne linije v alteriranih
harmonijah, ki pridejo do izraza komplek-
sno, vendar v isti sapi spevno, naravno.

Barbara Šinigoj je povedala: »*Moje nove av-
torske pesmi so odraz svojevrstne mešanice
glasbenih vplivov, ki so globoko zasidrani v
meni. Ob poslušanju slovenske popevke v
otročtvu prek doživetja progresivne klubske
kulture devetdesetih do nenehnega razisko-
vanja vokalne glasbe tako velikih ustvarjal-
cev jazza kot karizmatičnih likov svetovne
popularne glasbe.*»

Slišali smo:

- ŽIVLJENJA KROG – (Joni Mitchell's The Circle Game)/prevod Dušan Velkavrh/ Barbara Šinigoj

- ENODNEVNICA – Zmago Štih/Drago Mislej – Mef/Barbara Šinigoj
- VZEMI SI ČAS – Egon Boštjančič/Drago Mislej – Mef/Barbara Šinigoj
- A SI TI AL NISI TI MOJ LJUBI – Mia Žnidarič/Alia/Barbara Šinigoj
- VOZI ME VLAK V DALJAVE – Jože Privšek/Aleksander Skale/Barbara Šinigoj
- NE PRIŽIGAJ LUČI V TEMI – Jože Privšek/Gregor Strniša/Barbara Šinigoj

Barbara Šinigoj Kvintet pod taktirko Barbare Šinigoj na vokalu sicer združuje izvrstne in vsestranske glasbenike. Na trobenti je **Sandi Štor**, ki je zaključil študij trobente na konservatoriju Prins Claus v Groningenu na Nizozemskem pri mentorju Kurtu Weissu. Danes je Sandi tudi aktivni član zasedbe WCKD Nation, umetniški vodja in dirigent skupine En big band ter aranžer, skladatelj in ustanovitelj šole JazzObala. Pred kratkim je izšel njegov učbenik Jazz Solfeggio 1, ki je prvo tovrstno gradivo izpod peres slovenskega avtorja pri nas. **David Nik Lipovac** trenutno zaključuje študij bobnov na jazz oddelku tržaškega konservatorija, sicer pa nastopa z več žanrsko različnimi zasedbami, kot so Pantaloons, Žiga Rustja band, Selotejp jazz trio, Just Friends. David

Nik se kot manager in mentor udeležuje v JazzObali, poleg tega pa je dejaven tudi pri organizaciji koncertov in festivalov (Festival JEFF, Marezijazz) in pri komponiranju in ustvarjanju glasbene podlage za predstave Studia za svobodni ples. Harmonikaš **Zmago Štih** je študij zaključil na Visoki šoli za glasbo Franz Liszt v Weimarju (Nemčija) v razredu prof. Ivana Kovala. Udeležil se je državnih in mednarodnih tekmovanj ter v letih 1992 in 2006 prejel prvo nagrado, poleg tega pa se je izpopolnjeval na številnih mednarodnih mojstrskih tečajih. Deluje tako solistično kot tudi v različnih zasedbah, kot sta Oriyon in

Nedo Rusjan Bric in Barbara Šinigoj (foto: Bogo Rusjan)

Swingatan. Zaposlen je kot učitelj harmo-
nike na glasbeni šoli Fran Korun Koželjski v
Velenju. **Simone Lanzi** je kontrabasist, doma
iz Trsta. Trenutno končuje študij klasične-
ga kontrabasa v razredu maestra Stefana
Sciasciana na tržaškem konservatoriju. Je
dobitnik prestižne nagrade Premio Franco
Russo na natečaju TriesteLovesJazz. Deluje
preko meja Italije, Avstrije, Nemčije, Slo-
venije in Hrvaške, kjer sodeluje s številnimi
zasedbami, kot so Brazos- Black Suit Trio,
Leading Guy, Orchestra Laboratorio 3.0,
Orchestra Laboratorio 4.0, Eastern Border
4et, Beli Wainkush, Emanuele Grafitti Trio,
Eastern Border Ensemble.

Za izvedbo dogodka se velja zahvaliti ekipi
sedmih profesionalnih strokovnjakov, ki so
željlo oblikovali v idejno zasnovo in nato
pripravili čudovit izdelek, na katerega smo
lahko zelo ponosni tako občani in občanke
Občine Renče-Vogrsko kot tudi Slovenci in
Slovenke.

Zahvala gre:

- Izvedba: Šola petja in glasbe BŠ, JazzObala
- Scenarij: Barbara Šinigoj
- Tonski mojster: Matej Srebrnič
- Oblikovalec luči in tonski tehnik: Marko Turel
- Kamera: Matej Srebrnič, Aleks Vuga, Tina Rebec
- Video in avdio montaža koncerta: Matej Srebrnič, studio P.L.C.
- Producent: Matej Srebrnič

Naj bo naša kultura tudi v prihodnosti
pokazatelj razgledanosti in širine Slovencev
in Slovenk. ●

✍ Barbara Šinigoj
📷 Dejan Gregorič, Bogo Rusjan

Šola petja in glasbe Barbare Šinigoj

V naši občini drugo leto zapored deluje **Šola petja in glasbe Barbare Šinigoj**. O delovanju šole in smernicah poučevanja nam je zaupala ustanoviteljica in ravnateljica šole **Barbara Šinigoj**.

V letu 2019 sem ustanovila svojo Šolo petja in glasbe, ki z ljubeznijo do glasbe prinaša svež učni pristop v Vipavsko dolino. Temelji na predanem mentorskem pristopu, saj je osebni odnos med učencem in učiteljem osnova za kakovostno doseganje znanja. Svoje prostore ima v Bukovici, v mansardi Kulturnega doma Bukovica.

Šola petja in glasbe Barbare Šinigoj ponuja sledeče izobraževalne programe: petje, klavir, klavirska harmonika, flavta, jazz improvizacija, jazz teorija, aranžerstvo, šolski band, pevske skupine, glasbena igralnica, art terapija.

V naši šoli so dobrodošli vsi, ki imajo radi glasbo, od 1 do 100 let. No, če pride kdo, ki jih ima 102, ga bomo tudi sprejeli odprtih rok. S ponosom lahko povem, da je v dveh letih od ustanovitve svoj prostor v naši šoli našlo kar 50 učencev, kar pa ni tako malo.

Vsak učenec v Šoli petja in glasbe ima svoj program, ki ga skrbno pripravimo glede na njegove želje, želje njegovih staršev ter njegove sposobnosti in talente. Nihče ni boljši ali slabši od drugega, je le drugačen, zato mu pripada personificiran program, ki iz učenca izvabi in razvije njegov največji umetniški potencial.

V glasbeni pripravnici in igralnici, ki jo vodi **Tinkara Kovač** (priznana pevka in flautistka, vrhunška glasbenica in peda-

goginja), otrokom približamo čarobni glasbeni svet in širimo njihovo glasbeno izobrazbo. Gre za nekakšne prve korake glasbenega opismenjevanja, spoznavanja not, petja, raziskovanja različnih instrumentov, ritmov in glasbenih žanrov. Tako se otrok lažje odloči za nadaljnje izobraževanje na določenem instrumentu, ki ga je v tem času najbolj vzljudil. Tako pride kasneje manjkrat do obžalovanja izbire instrumenta. Odrasli in starejši učenci v Šoli petja in glasbe razvijajo glasbeno razumevanje in nadgrajujejo znanje. Vsak učenec zavestno, na njemu svojstven način, napreduje in raste.

V sodelovanju z glasbenim izobraževanjem **JazzObala** je Šola petja in glasbe v šolskem letu 2020/21 odprla prvi jazz oddelek.

***Jazz glasba** je ena kompleksnejših glasbenih zvrsti, ki vsebuje veliko različnih ritmov, harmonije, veliko gradnje improviziranih melodij ter je zgrajena na čustvih, občutkih in glasbenem dialogu med člani zasedbe. Znanje jazz glasbe posamezniku omogoča svobodnejše razmišljanje izven okvirov znanja drugih glasbenih zvrsti, ki so predvsem lažje od jazza, npr. R&B, latinska glasba, pop, rock, itd.*

In ravno ta svoboda v glasbi je tisto, kar privlači mlade glasbenike širom sveta in seveda tudi pri nas na Goriškem. Jazz oddelek v Bukovici vodi ustanovitelj glasbenega izobraževanja JazzObala **Sandi Štor**, sicer trobentač. JazzObala je na Sandijevo pobudo svoja vrata odprla v oktobru 2019. Sandi se je takrat ravno vrnil iz šolanja v Groningenu na Nizozemskem (Prins Claus Conservatorium) in v želji po nekoliko drugačnem pristopu k poučevanju jazz glasbe je k sodelovanju povabil tudi **Davida Nika Lipovaca** (bobni),

Tinkara Kovač

Luko Zavišiča (klavir) in **Simoneta Lanzija** (kontrabas). Fantje sicer primarno delujejo na Obali, kjer imajo že enajst učencev, poučujejo pa tudi sedem učencev iz Goriške.

***Glasbeno izobraževanje JazzObala** je namenjeno dijakom, študentom in odraslim, ki si želijo izpopolniti znanje in pridobiti več izkušenj v igranju jazza. Ob vpisu v JazzObalo učenci skupaj z mentorjem na podlagi predznanja in želja oblikujejo individualizirani program izobraževanja. Izobraževanje zajema področja improvizacije, harmonije, teorije, kompozicije, aranžiranja in skupinske igre jazzovskih žanrov. Tovrstno izobraževanje želi ljudem dati znanje jazzovske glasbe, medgeneracijsko povezati ljubitelje jazza v skupnem ustvarjanju in muziciranju ter jazzovsko glasbo s sveta pripeljati tudi k nam.*

Vse, ki vas zanima jazz glasba in bi si želeli nadgraditi svoje glasbeno znanje, mentorji vabijo k vpisu v njihov program, ▶

► za več informacij pa jih lahko kontaktirate na info.jazzobala@gmail.com.

S ponosom lahko povem, da na jazz oddelku poučujemo glasbo po metodi Sandija Štora, ki je v lanskem letu izdal čisto sveže in izvirno glasbeno gradivo, učbenik Jazz Solfeggio 1.

Učbenik je začel pisati preprosto zato, ker takega učnega gradiva na Slovenskem do sedaj še ni bilo. Ob poučevanju v JazzObali je kaj kmalu ugotovil, da potrebuje kakovostno delovno gradivo. In to ne samo zase, ampak tudi za številne glasbenike, učitelje, ki simpatizirajo s to glasbeno vrstjo. Pisal je eno stran na dan, vsak dan, ne glede na počutje, praznike, rojstni dan. Disciplinirano in brez prestanka je Sandi v dobrih petih mesecih gradivo dokončal in ga predal oblikovalki. Tako je nastalo 130 strani sodobnega, poglobljenega učbenika o jazzu, ki je primeren tako za popolne začetnike kot tudi za tiste glasbenike, ki že imajo nekaj glasbenega znanja.

Učbenik za jazz solfeggio je sestavljen tako da vsem, ki ga uporabljajo, prinaša globlje razumevanje glasbe, razvija mentalno-glasbene sposobnosti kot so koncentracija, glasbeno zavedanje, glasbena intuicija, enostavnejše in kompleksnejše glasbene predstave, glasbeni spomin, sposobnost komponiranja in ustvarja-

Sandi Štor – umetniški vodja, mentor za solfeggio, mentor za harmonijo, mentor pihal in trobil.
David Nik Lipovac – mentor bobnov, mentor ansambla, manager.
Luka Zavišič – mentor harmonije, mentor klavirja, mentor kitare, mentor basa.
Simone Lanzi – mentor kontrabasa in električnega basa.

nja glasbeno-barvnih slik, poleg tega pa tudi razširja glasbeno perspektivo. S tem vsakemu glasbeniku daje možnost razviti visok nivo glasbene kreativnosti in glasbo ponotranjiti kot jezik sporazumevanja. Učbenik to razvija preko sklopov ritmičnih vaj, bralnih vaj, melodičnih vaj, vaj za improvizacijo, vaj razumevanja različnih barv (intervalne vaje). Poleg tega učbenik pomaga razviti jazzovski občutek interpretacije.

nah. Učenci s skupnimi močmi premagajo tremo in dodelajo svoj odski nastop, saj učni program šole spodbuja nastopanje na številnih prireditvah znotraj šolskega okoliša in zunaj njega.

Tudi v bodoče želimo povezovati ljudi in okolje skozi glasbo. Poslanstvo našega glasbenega kolektiva je približati glasbeno znanje vsem, ki jim glasba pomeni kreativno obliko izražanja. Saj glasba posamezniku pomaga, da se globlje spozna, da ozavešči in razišče svoja čustva, misli, želje itd. Naj glasba še naprej razvija dobro samopodobo in krepi ustvarjalnost.

Šola petja in glasbe Barbare Šinigoj; učencu prijazna šola. ●

✍ Maja Maša Šömen, Barbara Šinigoj
📞 Dejan Gregorič, Matevž Kocjan

Na Šoli petja in glasbe Barbare Šinigoj torej gojimo sproščeno in povezovalno energijo, ki splete trdne vezi med mentorjem in učencem. Šola spodbuja učence, da se družijo pri skupinskih predmetih, v šolskih zasedbah, bendih ali pevskih skupi-

Liam Marc Baša

Liam je že zelo zgodaj izrazil željo, da bi igral trobila. Ko so z vrtcem obiskali **Godbeniško šolo Vogrsko**, je prišel domov ves navdušen in z željo, da bo igral suzafon. Nihče od nas ni vedel, kakšen je sploh ta inštrument.

Svojo glasbeno pot je začel z igranjem flavtice pri učiteljici **Adrijani**. Kasneje se je navdušil nad igranjem evfonija, za kar je zelo hvaležen svojemu učitelju **Nejcu Kovačiču**. Nejc ga je na zelo lep način popeljal v čudoviti svet glasbe. Hkrati ga je vključil tudi v **Pihalni orkester Vogrsko**. Pod njegovim mentorstvom je osvojil kar nekaj odličnih priznanj tako na slovenskih kot tudi na mednarodnih tekmovanjih.

V letih med 2015 in 2018 je sodeloval na mednarodnem glasbenem tekmovanju SVIREL in tri leta dosegel zlato priznanje. V letu 2017 je na regijskem tekmovanju mladih slovenskih glasbenikov TEMSIG osvojil zlato priznanje. Na državnem tekmovanju mladih slovenskih glasbenikov TEMSIG je osvojil srebrno priznanje. V letu 2019 je na mednarodnem tekmovanju Concorso Musicale Internazionale osvojil tretje mesto v skupini G. V letu 2020 je na državnem

tekmovanju mladih slovenskih glasbenikov TEMSIG osvojil bronasto priznanje.

Ker je Liam izrazil željo, da bi v svetu glasbe ostal še naprej, je šolanje nadaljeval na **Glasbeni šoli Nova Gorica**. Znanje igranja na evfoniju je nadgrajeval pri učitelju **Petru Pavliju**, solfeggio pa pri učiteljici **Patriciji Rutar Valič**. Ob tem je na svojo željo začel obiskovati še ure klavirja pri učitelju **Pavlu Pahorju**.

Liamova pot v glasbi se nadaljuje tudi danes. Za njegovo nadaljnje šolanje se je odločil za Konservatorij za glasbo v Ljubljani, kjer je tudi uspešno prestal vse sprejemne izpite. Na tej poti ga sedaj spremlja profesor **Igor Krivokapič**, zelo uspešen skladatelj, tubist, pedagog, glasbeni urednik in izumitelj.

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili prav vsem in vsakemu posebej, ki je Liamu kadarkoli pomagal stopati po glasbeni lestvici tega čudovitega sveta glasbe, ki napolni človeku dušo in srce. Upamo, da se kulturi kmalu začnejo pisati lepši časi, bolj naklonjeni našim glasbenikom. ●

in [Martina Marc Baša](#)

Jakob Maj Šajina

Jakob je nadobuden glasbenik, ki trenutno obiskuje prvi letnik srednje glasbene šole v Kopru. Ljubezen do tolkal je brusil v znanje že od svojega četrtega leta starosti, ko so ga starši vpisali v program glasbene pripravnice na **Glasbeni šoli Nova Gorica**.

Vključen je bil v šolske orkestre in komorne skupine ter se od leta 2013 redno udeleževal mednarodnega tekmovanja Svirel in državnega tekmovanja Temsig. Dosegal je večinoma zlate in srebrne plakete in pravi, da je ponosen na čisto vse dosežke.

Obenem je igral v mladinskem orkestru in v **Pihalnem orkestru Vogrsko** ter se z veseljem vračal na vaje. »Na Vogrskem mi je bilo vzdušje veliko bolj domače in sproščeno,« utemelji. Sedaj poteka nje-

govo izobraževanje na daljavo, Jakob pa se vedno bolj veseli uresničevanja svojih tolkalskih sanj. ●

[Hana Šuligoj](#)
 [Mateja Pelikan](#)

Mojca Rusjan

Sem **Mojca Rusjan**. Svojo glasbeno pot sem začela pri osmih letih v **Glasbeni šoli Nova Gorica**, kjer sem pod vodstvom profesorice **Bernarde Paškvan** šest let igrala klavir, v 3. razredu pa sem na regijskem tekmovanju mladih glasbenikov prejela bronasto priznanje. Po končanih šestih letih klavirja sem naslednji dve leti nadaljevala z orglami, vendar me je od vedno najbolj razveseljevalo petje.

Ko sem dopolnila zahtevano starost za vpis v program petja, sem bila sprejeta v razred profesorja **Vladimirja Čadeža**. Tako sem se naslednjih šest let izobraževala na področju klasičnega petja. Imela sem se zelo lepo, čez sem dala veliko nastopov v sami Glasbeni šoli Nova Gorica in tudi izven nje, udeležila sem se regijskega tekmovanja mladih glasbenikov, kjer sem prav tako prejela bronasto priznanje. Sicer sem doma vedno raje prepevala zabavne/pop pesmi, ampak sem zelo zadovoljna, da sem imela priložnost učiti se tudi klasičnega petja, ker sem s tem pridobila veliko širine na pevskem področju.

Po šestih letih, ko sem program petja zaključila z zaključnim koncertom v Dvorcu Coronini v Šempetru pri Gorici, sem se odločila, da želim iti še dlje. Nisem pa vedela, kam in kako. Zelo rada sem nastopala kot solistka (kar še vedno zelo rada počnem), moram pa reči, da me klasični zbori niso

nikoli pretirano zanimali. Že nekaj časa pa sem si po televiziji in preko Youtube kanala ogledovala posnetke vokalne skupine **Perpetuum Jazzile**. Bili so mi zares všeč. To ni bil klasičen zbor, glasba je bila veliko bolj ritmična, to je bilo zame to. (smeh) Nikoli ne bom pozabila na misel, ki se mi je v tistem času ogromnokrat pojavila: »Kako si želim, da bi lahko skupaj z njimi pela na odru in da bi imela priložnost nastopiti kot solistka«.

Nekega dne mi je sestra poslala spletno povezavo do prijavnice za avdicijo. Seveda sem najprej imela tisoč in en pomislek, da mene pa že ne bi sprejeli, nisem dovolj

dobra in podobno. (smeh) Ampak nekega dne me je vseeno prešinila misel: »Kaj pa imam za izgubiti?«. Pa sem se potem le prijavila. Čez nekaj časa sem prejela pozitiven rezultat. Slednji so se iz kroga v krog vrstili in tako sem prestala sedem avdicij, dokler nisem nekega dne prejela sporočila, da sem uradno sprejeta v vokalno skupino **Perpetuum Jazzile**. Seveda se mi takrat sploh sanjalo ni, kako bom vse skupaj izpeljala glede na to, da živim na Goriškem, vaje pa najmanj dvakrat tedensko potekajo v Ljubljani, poleg pa so še dodatni številni koncerti v Sloveniji in po svetu. Vendar se je od takrat dalje vse nekako poklopilo in tako bo letos minilo že šesto leto, kar sem članica skupine.

V tem času sem imela priložnost nastopati na ogromno odrih v najrazličnejših državah in sodelovati z veliko priznanimi glasbeniki, kot so **Vlado Kreslin**, **Neca Falk**, **Nina Pušlar**, **Tom Meglič**, **Nuška Drašček**, **Maja Keuc**, **Gibonni**, **Uroš Perić** in mnogi drugi. V veliko čast pa mi je, da v skupini nastopam tudi kot solistka, moj prvi solo nastop pa je bil Necin Maček Muri v Cankarjevem domu. Takrat se mi je uresničilo tisto, kar sem pred par leti po tihem sanjala. (smeh)

Seveda se v tem času nisem nehala izobraževati in sem tri leta redno obiskovala pevske ure pri **Maji Bevc**, sedaj pa že tretje leto redno obiskujem ure petja in dihalne koordinacije pri **Barbari Camilli Tanze**. Udeležila sem se tudi vokalno gibalne delavnice pod vodstvom **Saša Vollmaierja** in delavnice nege glasu pri **Nataši Nahti-**

gal, pri kateri sem se izobraževala tudi v spletnem tečaju za pevce.

Z vsem skupaj pa je vedno bolj rasla tudi želja po poučevanju petja. Ker sem sama v teh letih imela z glasilkami tudi določene težave, me je vedno bolj zanimalo, kaj se v našem vokalnem traktu dogaja, kako si lahko pomagam, s čimer je rasla tudi želja pomagati drugim. Tako sem se udeležila mednarodnega tečaja učenja vokalne tehnike Modern Vocal Training in prejela certifikat prve stopnje, ki ga ravnokar nadaljujem na drugi stopnji. Prav tako se v tečaju Vocal Health First Aid izobražujem o tem,

kako pevca obravnavati celostno, glede na fizične, sociološke in psihološke dejavnike.

Hvaležna sem za vse znanje, ki ga pridobivam v sami skupini Perpetuum Jazzile od vseh glasbenikov, s katerimi imamo možnost sodelovati, na vseh izobraževanjih in ki ga lahko delim z svojimi učenci **Šole glasbe in umetnosti Ozlinka**, kjer poučujem. Prav tako poučujem preko novoustanovljene **Akademije Perpetuum Jazzile**. Poleg tega sem bila v tem času deležna še veliko solo nastopov, med drugim tudi v sodelovanju z **Big Bandom Nova**, s katerimi vedno zelo uživam.

Za konec pa moram dodati še to, da ne glede na vse ni vedno najlažje. Velikokrat je zelo težko in je potrebnih ogromno truda, odrekanj, prevoženih kilometrov in neprespanih noči. Ampak, če si nekaj srčno želiš, pri tem vztrajaš in se trudiš, je uspeh zagotovljen. (smeh) Hvala vsem, ki ste namenili nekaj trenutkov za prebiranje delčka moje poti do sedaj, jaz pa vsem skupaj želim veliko poguma in vztrajnosti pri izpolnjevanju vaših želja. ●

 Mojca Rusjan

 Arhiv Mojca Rusjan

Pevske vaje Vokalne skupine Lijak 1883 – Vogrsko

Vokalna skupina Lijak 1883 – Vogrsko v času zaostrenih ukrepov še vedno deluje preko spletnega programa Zoom in je tako edina vokalna skupina v Občini Renče-Vogrsko, ki ni prekinila svojega delovanja.

Pevske vaje potekajo v sekcijah skupin, ki so sestavljene iz nižjih (bas, bariton) in višjih (tenor) glasov. Vaje preko programa Zoom so nekoliko bolj zahtevne zaradi zamika zvoka in slike in prekinjanja internetne povezave ter tako praktično ne zagotavljajo vseh možnosti dela. Pri vokalni skupini smo jih izkoristili za bralne vaje novega notnega gradiva in druženje. ●

 Vokalna skupina Lijak

 Arhiv Vokalne skupine Lijak

Kristin Prinčič Simčič

Kristin Prinčič Simčič je že od malih nog najraje imela vse, kar je bilo povezano z glasbo. Zelo rada se je igrala z različnimi instrumenti, a še raje je prepevala. Pesmice so ji zelo hitro šle v uho in že takrat smo občudovali njen glas.

Ob vstopu v osnovno šolo je začela obiskovati pevski zbor in tudi učiteljico je prevzela s svojim glasom. Doma so jo vedno podpirali in spodbujali k petju. Najbolj sta jo spodbujala **mama Patricija** in **stric Tadej**, s katerim tudi danes rada skupaj zapojeta.

Svoj talent je Kristin prvič predstavila širšemu občinstvu na prireditvi Šola ima talent, katerega organizator je **OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče**. Na tej prireditvi je sodelovala štiri leta zapored, žal pa njen trud ni bil nikoli nagrajen. Leta 2017 so jo domači želeli vpisati v glasbeno šolo petja v Novo Gorico, a je zaradi mladosti žal niso sprejeli. Na lanski prireditvi Šola ima talent je Kristinino petje opazila **Lili Simčič**, ki ima šolo petja The Best v Novi Gorici. Lili je po koncu prireditve Kristin čestitala in jo vprašala, katero šolo petja obiskuje. Ker ji je Kristin dejala, da je samouk, jo je Lili povabila v svojo šolo petja. Seveda je deklica povabilo sprejela in tako od februarja 2020 obiskuje vaje solo petja.

Njen trud in talent sta bila tudi kmalu poplačana. Že na prvem festivalu Grand fest, ki je potekal maja 2020 v Ukrajini, je Kristin zasedla prvo mesto. Naslednji festival International festivals je potekal

junija 2020 v Makedoniji. Za sodelovanje na omenjenem festivalu je bilo treba imeti avtorsko pesem. Takrat je talentirani deklici na pomoč priskočila pevka **Mojca Štoka – Moya** in ji dovolila izvajati svojo avtorsko pesem. Tudi tokrat je bil ves trud poplačan. Zasedla je tretje mesto. Zadnji festival v lanskem letu, All colours of art, je potekal v Italiji. Spet se je izkazalo, da Kristin sodi v sam vrh, saj se je s prepričljivim nastopom zavihtela na prvo mesto. Žal so vsi lanski festivali zaradi korone in koronskih ukrepov potekali preko poslnih videoposnetkov. V lanskem letu je bila Kristin povabljen na prireditev, ki jo je v okviru tedna otroka organiziralo društvo KID v Novi Gorici. Decembra je sprejela

vabilo Radia Robin, kjer je v živo zapela dve pesmi.

Kristin si v letu 2021 želi, da bi korona čim prej minila, da bi se lahko vrnila v šolo petja in da bi lahko končno tudi v živo zapela na festivalih in ne le preko videoposnetkov. Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila vsem, ki jo podpirate na tej poti. Posebno zahvalo namenja Lili Simčič za poučevanje in ves vloženi trud ter pevki Mojca Štoka – Moya za dovoljenje pri izvajanju njene pesmi. •

 Patricija Simčič

 Arhiv Kristin Prinčič Simčič

Ida Kocjančič

Karmen Vidmar

Karmen Vidmar, dekle, ki je odraščala v Bukovici, ženska, ki danes živi v Novi Gorici, je ljubiteljica pisane besede, s katero nam dovoljuje vstopati v skrivne kotičke nekoga ali nečesa. Globočina besede, ki je snovana v njeni poeziji, nas vedno znova vabi, da se sprehodimo po stkani preprogi občutenj, zavedanja in doživljanja sebe ali okolja. Že vrsto let je aktivna članica KD Nit (Posočje, Benečija,

Rezija). Njena dela so nam na voljo v dveh pesniški zbirkah, *Pogled tišine in Jasa svetlobe*, ter v poučnih otroških pravljičah, *Pikica na obzorju, Vzpon na Triglav, Kaj delajo policisti, Reševalci, Gasilci, Z letalom nad oblake, Štirje letni časi, Kdo živi v Postojnski jami, Bi prišli na Bled, Živali Pribežnice, Generacija Z, Aleks in mravljica Beri, Kaj se dogaja v veselju Aleks. Kdo ve, s čim nas lahko še preseneti.*

POŠASTNA SVOBODA

*jesenski zvoki listov
se golo sesedajo na razmetano tišino
čas se je ustavil in dnevi nimajo imen
odtrgani presekan Gorici
sta skriti v plasteh
zdi se kot da je preteklost ulovljiva
žalostne oči iščejo obraze*

*in pripenjajo besede in slike
ki drhtijo na papirju
na balkonih pojejo Halelujah
na facebooku recitirajo poezijo
s kolebnico preskakuješ dneve
slačiš in oblačiš obdajajoči prostor
preganja te zgoščeni molk
svetloba udarja ob stekla
bolniških sob
telesa se upirajo nevidnim čeljustim
ki grizejo pljuča
medicinske sestre v maskah in vonjem
po razkužilih
zadržijo občutke in skrivajo kašelj v rokavu
zidovi dihajo glasno
skozi okno opazuješ
pokrajino ki pleše folkloro
počutiš se
kot ptica ki se zaletava v okensko šipo
vidi odsev drevov in ne more
vzleteti •*

 Karmen Vidmar

Milojka Krez

Milojka Krez, prej Simčič, kasneje Ž. Kofol, Renčanka, članica Društva slovenskih pisateljev, avtorica več knjig, dram, radijskih tekstov in esejev, je v zadnjih dveh letih izdala nov psihološki roman *PRINESI, ODNESI*, prejela prvo nagrado za dramski tekst v Trstu, takoj za tem tretjo nagrado za novelo, tu pa je ena izmed najnovejših pesmi, ki bodo kmalu izšle v novi knjigi:

TISTI STOL

*Lahko bi tam sedela, a stol je vendar prazen.
V zasedi onkraj tebe, ki si že mrtvi stvor, se mi odpira grlo,
prezre srca napor, rodijo se besede, ki v zrak jih govorim, kot
bi res tam sedela, kot včasih vendar si, ob skrivni cigareti,
h kateri sva ušli.
A - še takrat - molčeči.
Kjer večnost tihe mržnje od kdovekje prispele, vsak napor zgreši.*

*Tako ti govorim, telesu brez obrisov, kot bi bile oči,
ki kdaj strašijo v spanju, pa vendar legam vate,
zatipam k spominu na vse srečnejše čase.
Vse, kar ti poskušam izliti v besede, zveni kot prazna lajna,
izbira, skup zamer. Možganov telovadba ne zmore alkimije,
saj je ne pozna, ni slišala še zanjo, izvaja algoritme, vsa tista
snovnost znotraj pa tiho drgeta.*

Ni v besedah kleč.

Če bi bilo telo, tam na praznem stolu,

*stopila bi do njega,
bi iztegnila roke, jih spletla le v objem in ti bi se odzvala,
morda prijela dlan, ki išče te že leta, jaz pa le brbotam.
O gnevu iz besed, iz krajev, navideznih izdaj,
ki zate ne veljajo, ker gledaš jih drugače ali pa čisto prav
Izvajaš drugo sebe skozi tvoj večni strah,
da nekaj bi zgubila če bi objem nesojen posegel čisto tja, kjer si se naselila kot večni razsodnik,
da bi živela lažje, da bi se bolj vzljubila,
da bi utihnil dvom, če si res prav storila.*

*Govorim, ko zmogla bi molčati.
Naj se že izteče, ta milosrdni čas, ko iščeva svoj lik v obrisih
dveh svetov, kjer vsak besedni dvoboj se suče skoz rezila,
da bi izgubila ona, se druga s tem rešila,
in ko se že izteče,
ta monolog ednine, se tam nekdo v meni prelomi komaj slišno:
Če bi na stolu tam sedelo bitje drago, bi zopet le beseda
kot prazni up srca trčila z besedo, ki naju ne pozna. •*

 Milojka Krez

Veseli mehurčki za slovenski kulturni praznik

V poklon kulturnemu prazniku smo v **Godbeniški šoli Vogrsko** tudi letos pripravili interni nastop, ki pa smo ga zaradi razmer izpeljali malo drugače. Pripravili smo štiri razredne nastope na daljavo, ki smo jih poimenovali Veseli mehurčki. Namen nastopov je bil, da si učenci prisluhnejo in se nagradijo z aplavzom, se z učitelji pogovorijo o svojem igranju in se preizkusijo v ritmičnih in melodičnih vajah. Tudi smeha ni manjkalo, saj so se vsi zabavali ob pripravljenih ugan-kah, vicih in kvizu. »Šlo je kot po maslu,« je dogodek opisal **Janez Kajsersberger**, učitelj tolkal.

In kaj so o nastopu zapisali udeleženci, učenci in učiteljici:

»Bilo mi je lepo, saj je bilo sproščeno. Všeč so mi bile uganke in vici ter druge sklad-be.« **Zara Mervič**

»Všeč mi je bilo, ker smo se med sabo poslušali in ocenjevali.« **Tilen Saksida**

»Pripravljanje na nastop je bilo vznemirljivo in polno pričakovanj.« **Kaja Bizjak**

»Vsak dan sem povadila pesmice za nastop. Pogrešam pa vaje in teorijo v živo.« **Nalia Žigon**

»Vesela sem bila, ko sem izvedela, da bomo imeli nastop. Bil je prijeten in zabaven.« **Tinkara Šuligoj**

»Mladi veliko časa preživimo na mobilnih napravah, zato se mi ta nastop ni zdel nekaj nenavadnega. Bil mi je všeč, ker smo

se med seboj poslušale in starejše mlajšim vlile žarek upanja, da tudi v teh črnih časih lahko pridemo s trdim delom do uspeha.«

Lucija Pavlin

»Vaje v živo zelo pogrešam, saj je na daljavo težko razumeti nove prijeme. Vesela sem bila srečanja s Petro in ostalimi punca-mi. Kljub temu da je bil nastop na daljavo, sem imela tremo.« **Tia Rustja**

»Na glasbenem nastopu smo se imeli zelo fajn. Upam, da bo korone kmalu konec in da se na naslednjem nastopu vidimo v živo.« **Luka Melinc**

Učiteljica saksofona **Petra Jarc** meni, da je bil nastop učenkam všeč, ker ni bilo tiste monotonosti. Vse pa seveda komaj čakajo, da se spet vidimo v živo.

»Priznam, kar malo strah me je bilo, kako se bodo punce vživele skupaj, saj so starostno v kar velikem razponu. A bilo je po- učno tako za mlajše učenke, ki so prisluhnile izkušenejšim, kot tudi za starejše, ki so podoživele svoje začetke igranja. Na kratko pove- dano, bilo je prijetno s koristnim,« je svoje misli o tem kulturnem dogodku strnila **Kristina Saksida**, učiteljica prečnih flavt.

Igrati z dušo in svobodno, a kljub temu najboljše, je želja vsake- ga učenca. Brez vztrajnosti in trdega dela ne gre, zato se učitelji trudimo, da svoje učence prepri- čamo, da so te vrednote tudi v

današnjem hitrem svetu še kako potrebne. Počasi se daleč pride ... in počasi, upamo, se nam približujejo tudi srečanja v naših učilnicah. Takrat se bodo naše prijateljstvo in igrane melodije zlele v čudovito hvalnico novemu staremu življenju. ●

Kristina Saksida

Arhiv Godbeniške šole Vogrsko

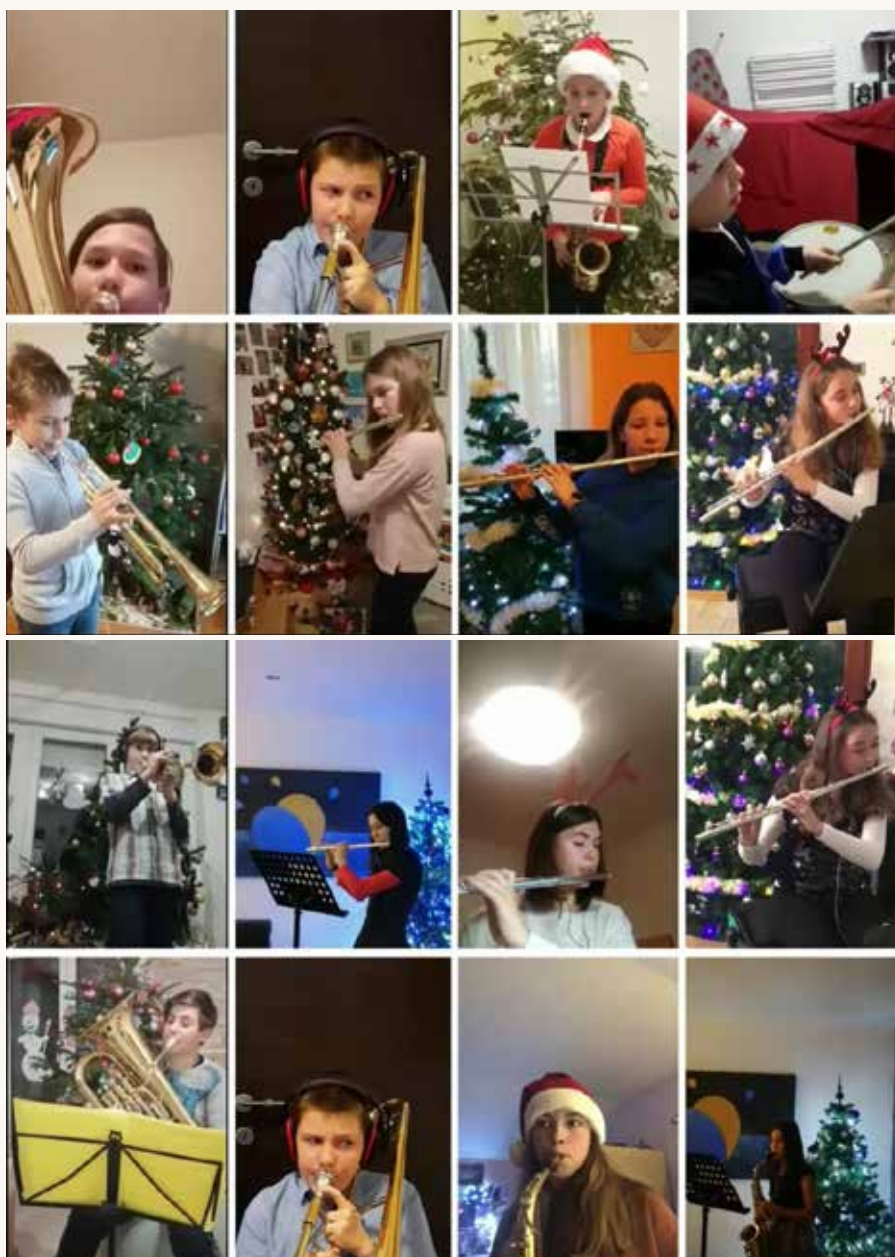

Gordana Vičič

Z glasbo objet je ta narobe svet

»V **Godbeniški šoli Vogrsko** med izobraževanjem dajemo velik poudarek na komorni in orkestrski igri, kjer otroci pridobljeno znanje iz individualnih lekcij prenesejo na skupno muziciranje. V normalnih razmerah imamo redne tedenske vaje, kjer se otroci priučijo vloge njihovega instrumenta v orkestru, dela z dirigentom, branja not »a vista«, intonacije, oblikovanje tona in še bi lahko naštevali. S spletnimi nastopi smo poskušali zapolniti pomanjkanje »živih« vaj v času epidemije. Tak način zagotovo ni enakovreden, ker ne omogoča vsega prej naštetega, je pa zelo dobro motivacijsko in družabno sredstvo za vse bodoče godbenike, da se ne ustavijo na glasbeni poti,« je dogajanje v zadnjih mesecih na kratko opisal dirigent **Nejc Kovačič**.

Z željo, da bi v sedanji malce narobe svet prinesli veselje, spodbudo in prijetno vzdušje, smo v **Šolskem pihalnem orkestru Vogrsko** pripravili decembrski nastop na daljavo. Kot povezovalni lik med izvirnimi glasbenimi točkami smo izbrali pogumno in odločno Piko Nogavičko. Zagotovo tudi vi poznate to navihano dekletce. Čeprav je Pika že na prvi pogled drugačna od ostalih otrok, je počela stvari, ki so nam vsem blizu: pekla piškote, urejala vilo, skrbela za cvetje, imela pa je tudi svoje hobije. S svojo energičnostjo, ki jo je črpala tudi iz bujne domišljije, se je pogumno spopadala s težavami. Tudi takrat, ko ji ni šlo

najbolje, je vedno znala situacijo obrniti sebi v prid. Bila je neustrašna in je zavzeto sprejemala nove izzive. Čeprav je bila trmasta in je imela svoja pravila, ni nikdar pozabila na svoje prijatelje. Vsak dan si je izmislila nekaj novega in nikoli ji ni bilo dolgčas.

Tudi v družbi mladih godbenikov nikoli ni dolgčas. Vedno nas nasmejejo in pozitivno presentijo s svojimi nastopi. Tako je bilo tudi z decembrskim nastopom, s katerim smo želeli prikazati, da je lahko svet kljub težki situaciji odet v pisane barve in objet z melodijami, ki nas razveseljujejo in opogumljajo. Glede na številne ogledе video posnetka in mnoge pozitivne komentarje pa smo prepričani, da nam je to tudi odlično uspelo. ●

 Valentina Gregorič Saksida
 Arhiv Godbeniške šole Vogrsko

Godbeniška šola in pihalni orkester v korona stilu

»Dobra volja je najbolja,« je prepeval že Kekec in to čisto zares velja tudi danes. Z dobro voljo in odličnim sodelovanjem smo skupaj premagali številne ovire. V **Godbeniški šoli Vogrsko** in **Šolskem pihalnem orkestru Vogrsko** se namreč ves korona čas marsikaj lepega in poučnega dogaja. In kako to obdobje doživljajo v družinah naših mladih godbenikov?

Pisal se je 13. marec 2020 ... Covid-19, ko se je vse začelo. Virus, ki je še nedolgo nazaj strašil po daljnem vzhodu, je prehitro potrkal tudi na naša vrata. Pisati se je začela posebna zgodovina ... Otroci so se šolali od doma, starši, ki jim je bilo to omogočeno, so delo tudi opravljali od doma, popoldanske aktivnosti prav tako. Bil je poseben čas, ki nas je prisilil, da smo izoblikovali svoj družinski mehurček, kjer smo mi lahko bil mi, med seboj tesno povezani, brez maske, skratka, to, kar smo. Sprva nam je bilo težko, saj je vse prišlo nepričakovano. Bili smo neorganizirani, zmedeni in negotovi. Poleg šolskih obveznosti je del našega tedenskega urnika zapolnjeval tudi pouk flavte in saksofona. Z veseljem smo vsi prisluhnili zaigranim skladbam in velikokrat tudi preizkušali naše pevske sposobnosti. Naš dom pa je kot vsako leto praznično zažarel v božičnem času. Letos seveda na poseben način, način, ki ga nismo bili

vajeni, a nas je kljub temu med seboj še bolj povezal in obogatil, še posebej, ko so iz inštrumentov zvenele že znane božične pesmi. Posebno doživetje pa je prav gotovo bilo snemanje božično-novoletnega videa, pri katerem je sodelovala vsa družina – od snemalca do kostumografa, vizažista in režiserja. Vse je bilo potrebno lepo urediti, pripraviti prostor in nastopajoče. Vse se je bleščalo, od lučk v ozadju, zvezdic na nebu do iskric v očeh, ki so nam jih pričarali naši otroci. To praznično vzdušje ob jaslicah in novoletni smrečici je lepo melodijo učencev in članov pihalnega orkestra preko spleta poneslo v prav vse njihove domove. Seveda vsega tega ne bi bilo, če se tudi v teh čudnih časih

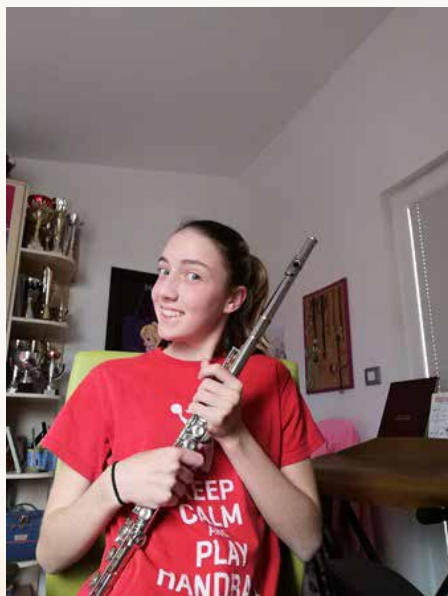
ne bi z našimi otroki ukvarjali potrpežljivi in prilagodljivi učitelji Godbeniške šole in dirigent pihalnega orkestra. Tedensko so se srečevali in skupaj vadili in ponavljali, se spodbujali in med seboj motivirali. Tako so poskrbeli, da so bili naši domovi napolnjeni s pozitivno energijo in prijetno glasbo. Vsi skupaj pa se že veselimo pomladi, ki že trka na naša vrata, saj smo prepričani, da bo s seboj prinesla tople, sproščene in zdravja polne dni. •

 Martina Bizjak

Doživljanje glasbenih občutkov v **družini Berginc** je skozi otroško udejstvovanje otrok preko šolanja na daljavo vzbudilo doživetja, ki si jih v drugačnih časih ne bi mogli niti predstavljati.

Še preden so se v začetku epidemije naše osnovne šole organizirale, smo s strani Godbeniške šole Vogrsko doživeli neizmerno skrb za naše otroke in to ne samo glede varnosti v zvezi z zdravjem, ampak tudi glede glasbenega izražanja, ki se je potem začelo izvajati na daljavo. Začutili smo veliko zavzetost za ohranjanje godbeniške tradicije, ki se je kazala tudi z različnimi načini za popestritev pouka in nenazadnje tudi v izvedbi skupnih nastopov preko video povezav.

Zavzetost našega otroka **Tima** za igranje inštrumentov je bila bistveno večja kot pa v normalnem šolanju, saj se je z učiteljem pozavne **Nejcem Kovačičem** odlično

povezal in mu je tak način šolanja bila dodatna motivacija za vadbo inštrumenta, ker je bila v to vključena sodobna IT tehnologija, ki Tima zanima in ga privlači. Disciplina in pogoji za virtualno izvajanje so pri Timu vzbudili, da je bistveno več časa namenil vajam, saj ni bilo potrebno neprestano usklajevanje glede prevozov do godbeniške šole in pa hitenje iz ene dejavnosti v drugo, kot je bilo značilno pri normalnem šolanju v živo. Pri tem pa starši opazimo, da s popestritvijo pouka, kot so skupni nastopi, tako, da se otroci sami posamejno, prinesejo za otroke nek nov izziv in še večjo željo po glasbenem udejstvovanju.

Pri velikem orkestru – **Pihalnem orkestru Vogrsko** – pa je vadba na daljavo potekala nekako drugače. In tudi otroci, predvsem najstniki, kot je moja hči, so si vseeno želeli, da bi se čim prej videli v živo, razigrano poklepotali in se seveda glasbeno družili.

Sicer pa, da orkestrska glasba ne bi zamrla, je tudi način udejstvovanja na vajah orkestra, kot so skupni posnetki za različne priložnosti, pravi način. Dodana vrednost pri vsem tem pa je, da si, ko dirigent orkestra Nejc Kovačič posamezne posnetke zloži v celovit posnetek, to z velikim navdušenjem vsi ogledamo. Takrat šele vidimo, kaj vse se lahko ustvari in da je to za ušesa prava glasbena harmonija.

Če se lahko v teh korona časih kaj naučimo, je to, da lahko ljudje, ki delajo s srcem, željo in dobro voljo, ustvarijo za naše otroke lepši, boljši in uživaški svet. Vse to, kar je zgoraj napisano, zmorejo le naši izjemni učitelji, dirigent in vodstvo Godbeniške šole Vogrsko in obeh vogrinskih orkestrów.

Izjemen dogodek so pripravili tudi člani Pihalnega orkestra Vogrsko, ko so poskrbeli za čudovito božično-novoletno voščilo, ki smo si ga lahko ogledali z domačega kavča. Kar pa je bilo res navdušujoče, je bilo tudi to, da to ni bil le koncert, ampak tudi lepa zgodba, ob kateri so se nam nekaterim orosile oči, saj je bilo to, gledano kot celota, prava gledališko muzikalna predstava.

In na koncu tudi hči **Hana** sama reče: »Uau, super, kako dobro je to uspelo, pa čeprav sem morala vložiti bistveno več truda in dela za izvedbo vaj, da je nastal kvaliteten posnetek, ki je pripomogel, da je bil skupni posnetek zares izjemen.«

Za zaključek naj dodam, da si želimo, da se čim prej vidimo v živo. Morda bodo ne-

kateri starši rekli, da je fajn tako, ker nam otrok ni bilo treba voziti na pouk in vaje orkestra, a vemo, da: »Everybody needs somebody.« •

 Ingrid Heuffel Berginc

Smo družina s petimi otroki in že več let zvesti člani Godbeniške šole Vogrsko, zraven občasno tudi Šolskega in Pihalnega orkestra Vogrsko. Vsa leta imamo zelo lepo izkušnjo s sodelovanjem, zelo prizadevnimi in simpatičnimi učitelji, veliko kreativnimi nastopi in prireditvami, ki nas vedno znova presenečajo in navdušujejo.

V tem šolskem letu imamo eno hčerko v prvem razredu klarineta, trije pa so aktivni člani Pihalnega orkestra Vogrsko. Prehod na pouk inštrumenta na daljavo je potekal gladko preko Skypa. Imamo srečo, da še dva v družini igrata klarinet, da pouk poteka nemoteno. Drugače je pa za prvi razred zelo nerodno, ker se mora vse prijeme razlagati in pokazati preko kamere in se ne da enostavno položiti prstov na pravo mesto, kot se to stori v učilnici. Pa še zamik je v prenosu, da se ne da igrati skupaj ali dajati takta. Tudi glede teorije ni nobenih težav. Na začetku je imela učiteljica veliko dela s snemanjem in pripravljanim ritmičnih in melodičnih vaj ter pripravo navodil, ki smo jih morali potem doma poslušati in izvajati, se snemati in pošiljati nazaj. Sedaj pa se vidijo in slišijo kar po Zoom konferenci in delajo stvari v živo. Veliko truda je vložena tudi v organizacijo in prilagoditve dela trenutnim zmoglostim. A vsi komaj čakajo, da se vidijo v živo, skupaj kaj zaigrajo in zapojejo.

Tudi orkestra ne spita v tem korona času, ampak so člani zelo aktivni. Posneli so in na daljavo predvajali decembrski nastop in božično-novoletno voščilo, aktivno pa se že pripravljajo tudi na naslednje dogodke.

Hvaležni smo za ves trud, ki ga na Vogrskem vlagajo v naše otroke, da ti z veseljem ostajajo člani pihalnega orkestra tudi po končanem šolanju inštrumenta in vztrajajo pri igranju in delijo svoje talente za lepši dan vseh. •

 Klavdija Uršič
 Arhiv Godbeniške šole Vogrsko

Helena Petrovčič

Darja Kočever

21. februar – svetovni dan materinščine

Materni jezik je tisti, v katerem nas prvič ogovori mama in v katerem spregovorimo svojo prvo besedo. Besede v maternem jeziku nas pobožajo, objamejo in ogrejejo, pa naj smo doma, v sosednji državi ali na koncu sveta. Materni jezik je jezik našega mišljenja, naših sanj in čustev, naše kulture in identitete. Tudi ljudje, ki živijo v tujini in uporabljajo v vsakdanjem življenju drugi jezik, še vedno najpogosteje razmišljajo in tudi sanjajo v svojem maternem jeziku.

21. februarja obeležujemo svetovni dan maternega jezika. UNESCO ga je leta 1999 razglasil v spomin na dogodek v Pakistanu, ki se je zgodil leta 1952. Tedaj so oblasti med protestom ustrelile skupino bengalskih študentov, ki je zahtevala enakopravnost za svoj materni jezik – bengalščino. Po podatkih UNESCA okrog 40 odstotkov svetovnega prebivalstva nima dostopa do izobrazbe v jeziku, ki ga govori ali razume. Pravica do materinščine je osnovna človekova pravica. In zato s ponosom praznujemo mednarodni dan maternega jezika. Za večino Slovencev, živečih v Sloveniji in tujini (okrog 2,5 milijona), je materni jezik slovenščina.

Nekaj zanimivih dejstev in izjav, povezanih

s slovenščino, ki je večini prebivalcev Slovenije materni oziroma prvi jezik:

- *Je slovenščina velik ali majhen jezik?* Kaj porečete na dejstvo, da na svetu obstaja približno 6000 jezikov, slovenščina pa spada med 5 odstotkov jezikov, ki jih uporablja največ govorcev?
- *Slovenščina je romantična, ker ima dvojino.* Dvojina je posebnost med svetovnimi jeziki – poznajo jo le še kašubščina, ki jo govorijo na severu Poljske, keltska bretonščina na severozahodu Francije ter arabščina in hebrejščina. Slovenščina je tako eden izmed redkih jezikov, v katerem lahko natančno povemo: »Imava se rada«.
- *Slovenščina diši po matematiki.* Slovenščina pozna 25 črk, 29 glasov, tri slovnične spole, tri slovnična števila, šest sklonov in štiri glagolske čase. Znete naštetih vse?
- *Slovenščina je zanimiva za tujce.* Na 60 univerzah po Evropi in drugod po svetu so namreč katedre, na katerih študentje spoznavajo slovenščino kot tuji jezik.
- *Slovenščina v presežnikih.* Si predstavljate, da je bila slovenščina leta 1583 dvanajsti jezik na svetu, v katerega je bila v celoti prevedena

Biblija? *Biblijo* je prvi začel prevajati Primož Trubar in leta 1557 izdal prevod *Nove zaveze*. Ta je bil osnova za poznejši Dalmatinov prevod *Biblije* v slovenščino. Jezik tega prevoda je bil temelj slovenskega pisnega in knjižnega izročila še dvesto let po njegovem izidu. Ste vedeli, da so *Brižinski spomeniki* najstarejši ohranjeni zapis ne samo slovenščine, ampak tudi vseh slovanskih jezikov v latinici?

- *Slovenščina ima več kot 50 različic.* Mišljena so narečja, ki jih glede na njihove skupne značilnosti združujemo v sedem narečnih skupin. Na oblikovanje toliko različnih narečij so v preteklosti vplivale zemljepisne razmere, cerkvena in upravna razdelitev ozemlja ter bližina in stiki z drugimi jeziki, predvsem s sosednjimi. Rabo narečij je treba spodbujati in spoštovati enako kot knjižni jezik.

Mama je ena sama. In materni jezik tudi. Zato je prav, da se ob svetovnem dnevu materinščine zavemo, da je še kako pomembno, da imamo kot narod svoj jezik in da smo prepoznavni na zemljevidu sveta. ●

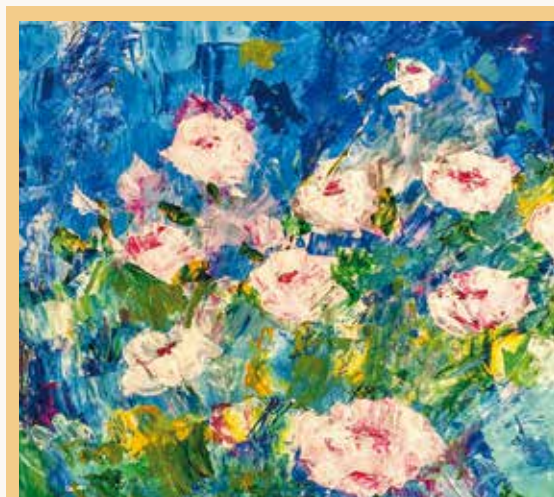
 Rut Jarc, učiteljica na POŠ Vogrsko (po gradivu Izobraževalnega založništva DZS)

Kultura in tradicija

Učenci – pevci otroškega in mladinskega pevskega zbora – so z vključevanjem v dejavnost razširjenega programa pevski zbor preko videokonferenc, ki so potekale trinajst tednov na daljavo, pridobivali znanja s področja kulture in tradicije.

S sodelovanjem in ustvarjanjem na kulturnem področju so razvijali ustvarjalnost, estetsko občutljivost, ozaveščali so pomen kulturne zavesti in nacionalne kulturne dediščine. Spoznavali so sebe v odnosu do okolja ter razvijali kulturno vedenje in odgovornost. Pri tem so osebno rasli na

področju samozavesti, samopodobe, osebnostne in nacionalne identitete. Preko izkušnjskega učenja so pridobivali informacije o glasbeni kulturi in umetnosti ter o kulturni dediščini. Svoje znanje so iz šole prenašali v prakso in sodelovali z lokalno skupnostjo. Pri glasbenem poustvarjanju so z radovednostjo, pogumom in kritičnostjo posredovali svoje znanje med sovrstnike v šoli. Preko lastnega udejstvovanja so krepili in razvijali neposredne zaznavno-dokazne sposobnosti, estetske izkušnje, interese, predstave in domišljijo, samozaupanje in

Hema Jakin

odgovornost do sebe. Pevci so razvijali vrednoti socialnega vedenja: solidarnost, prostovoljstvo. Načrtovali so in udeležali zamisli in pobude v šolskem, lokalnem in širšem okolju. Z učinkovito komunikacijo med učitelji, sošolci in starši ter mentor-skim vodstvom učitelja so samoiniciativno in odgovorno pripravili kulturni program ob državnem prazniku – dnevu samostojnosti in enotnosti – tako da so samostojno in odgovorno izbirali in predstavili glasbene točke (pevske in instrumentalne). Pesmi in instrumentalne skladbe so posneli ter avdio in videoposnetke naložili v spletno učilnico. Pouk se je povezoval tudi medpredmetno, zato so učenci med videoposnetke priložili recitacije o domovini in z njimi obogatili kulturni program, ki so ga oblikovali za državni praznik. Pri oblikovanju kulturnega programa so se pri dejavnostih upoštevale individualne razlike med učenci, predznanja, posebnosti, kognitivne sposobnosti, specifične potrebe in interesi posameznega učenca. Kakovostna komunikacija med učenci, starši in učitelji preko videokonferenc in priložnosti, da odkrito izražajo svoja mnenja znotraj razširjenega programa, so dale priložnost in možnost pripraviti šolsko proslavo, ki so jo preko videokonference spremljali vsi učenci od prvega do devetega razreda, starši, učitelji in drugi poslušalci. Glasba ter z njo pesem in beseda so bile tiste spremljevalke programa, s katerimi so nastopajoči vsem poslušalcem delili veselje, radost, optimizem in voščila ob državnem prazniku in novem letu.

Velika mera osebne angažiranosti, odgovornosti, pripravljenosti za samostojno učenje, zanimanja za glasbeno izražanje kot tudi jasni cilji, kako širiti kulturo in tradicijo v kraju, je učence pripravila na sodelovanje in oblikovanje kulturnega programa pred državnim praznikom na občinskem nivoju. Nastop, ki so ga pripravili učenci ob dvigu slovenske zastave pred občinsko stavbo Občine Renče-Vogrsko je spremljala širša javnost. Organizator prireditve je bila **Občina Renče-Vogrsko**. Prireditev je potekala v živo preko videokonference. Dogodek je bil sneman in objavljen na spletni strani Občine Renče-Vogrsko.

Na uvodu prireditve je učenec Osnovne šole Renče **Tai Žnidarčič** povedal, da ima vsaka domovina svoje nebo in svojo reko in goro, vsaka domovina ima svojo besedo, kdor jo razume, ve: »Tu sem doma.«

S temi verzi je pred davnimi leti slovenska mladinska pesnica Milena Batič sporočila

ljudem, kaj ji pomeni domovina. Tudi naša Slovenija ima svoje nebo, reke in gore ter svoj jezik. Vse to pa smo Slovenci pridobili v samostojni Sloveniji natanko pred tridesetimi leti. 23. decembra 1990 je namreč velika večina Slovencev na plebiscitu izrazila željo po samostojni državi Sloveniji. Čez tri dni, to je 26. decembra, so bili razglašeni rezultati plebiscita. Slovenci smo takrat postavili temelje naši državi, datum razglasitve rezultatov glasovanja pa je postal državni praznik – dan samostojnosti, ki je od leta 2005 praznik samostojnosti in enotnosti.

Lidija Lipanje - Gruntar

Možnost živeti v samostojni svobodni državi je dragocenost, ki se je pod vsakdanjimi bremenami premalo zavedamo. Zato je prav, da nanjo opozorimo vsaj ob državnih praznikih. Ponos, ki se ob tem poraja, je hkrati tudi zagotovilo, da kot posamezniki in kot skupnost gojimo demokratična načela, na katerih je zasnovana slovenska ustava. Grb, zastava in himna označujejo pripadnost Republiki Sloveniji. Na prireditvi sta himno zapeli učenki **Neža in Nika Grenkuš**.

Dvig zastave pred državnim praznikom je vsako leto nekaj izjemnega. Letos je bil prilagojen situaciji. Dvig zastave in kratek kulturni program so učenci **Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče** pripravili na daljavo preko videokonference. Pred enim letom bi bilo to še nepojmljivo, letos pa je to bilo resničnost. Učenci OŠ Renče so imeli že skoraj pol leta pouk na daljavo. Čeprav so pogrešali sošolce, vsakdanji šolski vrvež in druženje, jim je pouk na daljavo postal že skoraj vsakdanja stvar. Z novo izkušnjo so tudi letošnjo prireditev poskušali prinesiti v vaše domove zato, da

bodo prazniki še bolj praznični in slovesni. Skupaj z veterani so dvignili slovensko zastavo tudi v takšnih razmerah in s tem pokazali, da sta volja in življenjska moč neustavljivi. Vedno najdeta pot k pravim rešitvam. S prireditvijo so dokazali, da zmoremo premagovati tudi najtežje ovire. Tudi če se nam kdaj pa kdaj malo zatrese kompas, znamo Slovenci v kritičnih trenutkih zbistriti um in pogled ter sprejeti prave odločitve.

Učenka **Maša Bizjak** je v svojem prispevku takole razmišljala o prazniku: »Spoštovanje do lastne države je hkrati tudi spoštovanje do vseh njenih državljanov, do skupnosti, v kateri živimo. Imeti pozitiven odnos do nje pomeni imeti dobro mnenje o sebi, pozitivna samopodoba pa je ključna za sprejemanje različnosti med ljudmi in s tem za življenje v kulturno pisnem evropskem prostoru nepogrešljiva. Zemeljskemu prostoru, v katerem vežejo ljudi jezik, kultura, način življenja, skupna družbena volja, minulost in prihodnost, pravimo domovina. Beseda, ki blago zveni vsakemu zavednemu ušesu. Je stvarnost, zaradi katere vemo, kdo in kaj smo in kam spadamo. Svojo prihodnost moramo graditi na podlagi zgodovinskega spomina. Ceniti in razvijati moramo svojo narodno zgodovino in si jo vsaditi v naša mlada srca, da ne bomo nasedali tistim, ki hočejo dokazati, da smo narod brez zgodovine in korenin.«

Sledila je recitacija **Tima Berginca** pesmi Domovinska avtorice Andreje Pogorelec Šenk in recitacija učenke **Taje Marc** pesmi Domovina je tam avtorja Tomaža Habeta.

Slovenci smo si delo in praznike velikokrat popestrili s pesmijo. Ko se je raztegnil meh in se je zaslišala slovenska pesem, so odpadli vsi okovi in skrbi, ki so težili ljudi. Čas praznikov je čas za veselje in pesem. Prednovoletni čas pomeni novo upanje, nove želje in pričakovanja, saj smo Slovenci veseli ljudje, ki se znamo sprostiti in poveseliti, zato se je na prireditvi zaslišala pesem harmonike Slovenija, od kod lepote tvoje avtorja Slavka Avsenika v izvedbi **Nike Grenkuš**.

Kulturni program se je zaključil z voščilom **Michele in Stelle Malović**, ki sta s pesmijo Božični čas avtorja Martina Lesjaka voščili vsem poslušalcem za prihajajoče praznike. ●

 Nataša Domazet

Glasba in ples

Glasba in ples sta ogledalo delčka umetnosti, s katero se izraža kultura posameznika, skupnosti, naroda. Za nekatere sta glasba in ples samo zabava, a kljub temu se v vsakem izmed njiju prepletajo globoka čustva. V glasbi in plesu lahko človek izrazi tisti del sebe, ki ga z besedo ne more udejanjiti. Tako glasba postane pero, ki niza čustva na papir, z barvami plesa jim nadene krila, s katerimi lahko poletimo tja v globočine svobode in prostosti.

In ravno to pero in krila sta **Savu Nardinu** iz Bukovice omogočila, da glasba in ples rišeta njegovo pot. Od malega dečka s klarinetom je prerastel v fanta s kitaro na saksofonu. Oder mu je tam daleč od doma večkrat dajal občutek domačega ognjišča, danes pa riše sliko na platnu z nekoč poznanim in nato malo pozabljenim plesom, argentinskim tangom.

Mogoče pa bo ravno nekaj v tem napisanem tudi v nas prebudilo umetniško noto, ki nam bo dala zagon po stvaritvi tistega, kar je danes še skrito našim očem.

Pa pogledimo, kaj nam danes sporoča naš Savo. Ko se čustvo prelije v harmonijo tonov in melodija s koraki prepleta telo, lahko rečemo, da se nas je dotaknil argentinski tango.

Argentinski tango je urbani družabni ples, ki izvira iz revnejših četrti dveh velemest – Buenos Airesa v Argentini in Montevidea v Urugvaju. Danes ga plešejo na vseh straneh sveta. Rojstvo tanga se začne v drugi polovici 19. stoletja kot mešanica evropskih in afriških kultur. Ne ve se, od kod izvira beseda

tango, predvideva pa se, da izvira iz srednje Afrike. Med predniki tanga sta canyenge in candombe, ki se ju pleše še danes. Tango glasba se je najprej začela s flavto in kitaro, nato pa se je vedno več uporabljalo bandoneon, ki se je razvil iz nemške concertine. Še vedno so najbolj znani proizvajalci bandoneona Nemci.

Kot ples je v začetku veljal za pohujšljivega, zato so ga argentinski srednji in višji sloji zavračali. V tistem času je za svetovni center kulture veljal Pariz in počasi se je tja prebil tudi tango. Tam je postal zelo popularen in vpliv Pariza je povzročil, da so ga sprejeli tudi višji sloji v Argentini.

Seveda je nastala tudi evropska različica tanga, ki pa se od argentinskega precej razlikuje – v argentinskem ni vrtnice, ki v evropskem predstavlja simbol, sama glasba pa nima pridiha koračnic.

V vsej svoji zgodovini se je tango spreminjal, tako glasba kot ples – tako poznamo tradicionalni tango (t. i. zlata doba v dvajsetih do štiridesetih letih prejšnjega stole-

tja), tango nuevo, na katerega je imel močan vpliv Astor Piazzolla (skladbo Libertango verjetno pozna vsak), elektronski tango (Gotan Project, Otros Aires ...). Zelo pomembni skladatelji so še Carlos di Sarli, Osvaldo Pugliese, Juan d'Arienzo, Francisco Canaro ...

Za tango sta značilni medsebojna komunikacija in improvizacija obeh plesalcev. Ni sestavljen iz vnaprej določenih sekvenc.

Zanimivost tanga je tudi ta, da pozna več ritmov: 4/4 (tango), 3/4 (tango vals) in 2/4

(milonga). Milonga pa pomeni tudi tango večer.

Tango me je prevzel, ko sem bil še ves v glasbi – preko albuma Al di Meole sem okrog leta 1994 spoznal glasbo Astorja Piazzolle. Vendar takrat še nisem poznal nobenega tanguerija. Proti koncu leta 2009 pa sem izvedel za tečaje v Ajdovščini. Žal so trajali le pol leta, a sem imel zaradi veliko tango festivalov v Sloveniji, Italiji in Hrvaški dostop do lekcij svetovno priznanih učiteljev. Nato me je tango tako prevzel, da sem celo opustil glasbo.

Ko plešem, se izklopi vse ostalo. Kot glasbenik slišim vsako nianso v skladbi in to hočem potem izraziti s plesom. Lahko dam pozornost melodiji violine, lahko bolj ritmično kontrabasistu ...

Tudi v Sloveniji se tango zadnjih dvajset let zelo širi, vedno več plesalcev je v Novi Gorici, Ljubljani, Mariboru, Celju, Novem Mestu ... V krogu 100 km okrog Nove Gorice je skoraj vsak dan ena ali več milong. Kar nekaj je tudi šol, kjer se lahko naučite plesati, tudi na našem koncu (GOTango). Vendar pozor, tango povzroča močno odvisnost – ko vas enkrat prevzame, ni izhoda.

Kontakt:

GOTango
031 264 402 (Savo Nardin) •

 Irena Rovnan, Savo Nardin
 Arhiv Savo Nardin

Gradimo prijateljstvo

Otroci, željni družbe, so vrnitev v vrtec komaj čakali. Pogrešali so drug drugega. Zato smo ob vrnitvi v vrtec sklenili, da bomo čas namenili našim prijateljem.

Skupina Metulji iz Vrtca Bukovica je sodelovala v projektu Spodbujajmo prijateljstvo, ki ga razpisuje Sobivanje – Društvo za trajnostni razvoj. Rdeča nit projekta je pogled otrok na prijateljstvo, zakaj so prijatelji pomembni, kako z njimi sodelujemo in rešujemo konfliktna situacije.

Prijateljstvo uči otroka različnih vlog, sprejemanja kompromisov, reševanja konfliktov, učinkovite komunikacije, deljenja in sočutja. V vrtcu smo otrokom pripravili različne dejavnosti na to temo. Naučili smo se pesem Gradimo prijateljstvo, izžrebali smo prijatelja, za katerega smo skrbeli, mu pomagali, se z njim igrali in mu povedali kakšno lepo besedo. Naše

prijatelje smo narisali na papir v obliki puzzel in jih izobesili, da so krasili našo igralnico. Slika pa še ni sestavljena, saj naše prijateljstvo še gradimo in se seznanjamo s tem, kakšni naj bomo, da bomo dobri prijatelji. Vse naše misli, kakšen naj bo prijatelj, smo zapisali na plakat in o tem prebrali veliko pravljic. Ogledali smo si lutkovno predstavo, praktičantka nam je pripravila kamišibaj gledališče, pletli smo mrežo prijateljstva, igrali socialne igre in se seznanili s tem, da se prijatelji tudi skregajo. Preko socialne zgodbe smo otrokom želeli približati, na kakšen način rešujemo konfliktna situacije in da so te del našega življenja. Otroška prijateljstva so polna vzponov in padcev in

ponosni smo, da lahko našim otrokom ponudimo dejavnosti, s katerimi se učijo strpnosti, prijaznosti, sočustvovanja in srčnosti. S temi majhnimi koraki smo na poti v oblikovanje velikih ljudi.

Otroške misli o tem, kaj je prijateljstvo?

- »Da se skupaj igramo, da se skupaj stiskamo.«
- »Moramo kaj dat, posodimo, pomagamo, se imamo radi.«
- »Da so prijatelji, da se igrajo, se pogovarjajo, si pomagajo, so prijazni.«
- »Da se ne tepemo, se imamo radi.«
- »Da skupaj plešemo, pojemo, se igramo.«

 Veronika Kogoj
 Arhiv Vrtec Bukovica

Ingrid Ožbot

Kamišibaj gledališče v Vrtcu Bukovica

V četrtek, 4. marca, smo se imeli v **Vrtcu Bukovica** pri skupini **Metuljev** še posebej lepo. Praktikantka **Lina Lazić** nas je namreč preko kamišibaj gledališča razveselila s predstavo Prijatelja. Če morda kdo še ne ve, je kamišibaj edinstvena oblika pripovedovanja zgodb ob slikah. Slike (ilustracije) so vložene v lesen oder, pripovedovalec pa ob pripovedovanju menja slike, ki prikazujejo dogajanje v zgodbi. Kamišibaj je dragulj, ki s svojo toplino in neposrednostjo na pristen način – kot nekoč – poveže ljudi ob pripovedovanju zgodb.

Lina Lazić je s svojim doživetim pripovedovanjem in ilustracijami navdušila

otroke, kar so pokazali njihovi nasmejani obrazi in izraz želje po ponovitvi predstave. Za konec pa nas je z zvokom kitare povezala v prijateljsko vez, ko smo glasno

zapeli pesem Gradim prijateljstvo. •

 Tanja Rejc
 Arhiv Vrtec Bukovica

Končno smo se vrnili v šolo

Vse se je ponovilo, ko je učitelj izrekel: »Spet nazaj domov.« Obrazi so ostali brez besed, nekateri veseli, nekateri žalostni. Skratka, bila je sreda zjutraj, ko si ni prav nihče mogel zamisliti, da bo doma ostal ujet štiri mesece.

Ko smo se ponovno pozdravili po kamerah, so se stvari spremenile. S paralelko smo imeli pouk skupaj, spoznali smo nove učitelje in marsikaj drugega, kot je na primer pravo prijateljstvo. Vse to nam je nekaj posebnega, novega. Narava si je zaželela drugačen svet, zato nas je ukrotila po svoje. To ji je tudi uspelo. Zadnji mesec pred odhodom v šolo mi je pouk doma postal všeč in zazidal je spomin, ki je še zmeraj v meni. Povprečno so dnevi prihajali in odhajali zelo hitro, tekli so tedni, meseci. Stvari pa so se še naprej spreminjale in spreminjale.

Nenadoma pa je prišel dan, ko je razrednik izrekel, da gremo nazaj v šolo. Preplaval me je val veselja, ampak hkrati tudi čuden občutek. Rekla sem si le: » Po štirih mesecih? Zanimivo.«

Navadila sem se na I-tip pouka in ga že skoraj zamenjala z normalno šolo, čeprav

sem si zaradi občasno bolečih oči od pogledovanja v ekran zaželela nazaj. Videla sem tudi nekaj jeznih obrazov sošolcev, ki so hoteli ostati doma. Nič čudnega, spet ena od mnogih sprememb.

Vikend se je po koncu petka vlekel kot leta. In končno, nedelja zvečer. Zgodaj sem odšla v posteljo, da bi lahko poneдельник prišel čimprej. Zbudila sem se že zgodaj, preden se je oglasila budilka. Res nisem vedela, ali sanjam ali pa je to res. In smo se končno vrnili v šolo. Spet se navajam na normalen, živ pouk

in spet lahko normalno govorim in se smejem.

Ljudje in vse okoli nas se nenehno spreminjamo. Vsako stotinko, sekundo, minuto, uro, dan, teden ... Vse te spremembe poskušamo uporabiti v prihodnosti. Zato nas je narava ustvarila. Za spreminjanje sveta. Ko pomislim na korono, se mi zdi, da ni prinesla ničesar dobrega, pa vendar lahko rečem, da nas je in nas še uči, kako se je treba na nenehne spremembe odzivati. •

 Ariana Ambrož, 6. b, OŠ Renče
 Arhiv OŠ Renče

Šola na daljavo

Šolanje mi v drugem delu epidemije ni predstavljalo prevelikih težav. Za uspešno delo od doma je bilo pomembno, da sem si znal organizirati čas za jutranje vstajanje, toaleta in zajtrk, čas za odmor ter kosilo in večerjo, čas za opravljanje šolskih obveznosti, fizične aktivnosti in opravljanje delovnih obveznosti. Zavedal sem se, da ni čas počitnic. Tako sem si vsak večer pripravil delovni prostor za naslednji dan ter knjige in zvezke, vezane na predmete, ki smo jih imeli naslednji dan na urniku.

Na začetku sem najprej imel kar nekaj preglavic z internetno povezavo, kar se je potem z menjavo operaterja uredilo. Občasni izostanek od pouka so mi učitelji z velikim razumevanjem opravičili, zamujene naloge pa sta mi posredovali sošolki. Učitelji so se zelo potrudili, da so nam obravnavano snov čim bolj razumljivo predstavili. Vsa snov, ki smo jo obravnavali v času karantene, mi je bila razumljiva. V primeru, da sem pri reševanju naloge prišel do kakšnega problema, sem se posvetoval z učiteljem, ki mi je podal namig, kako to rešiti. Naloge, ki so bile objavljene v spletni učilnici, sem vsakodnevno opravljal, tako sem lahko tudi tekočo snov utrjeval. Pomembno pa mi je bilo, da je bil uveden šolski bonton na daljavo, brez

katerega bi učitelji in učenci imeli kar nekaj težav.

Pri šoli na daljavo mi je bilo vseč, da sem si lahko razporedil čas šolskih obveznosti skozi ves dan. Šolske ure so bile skrajšane, odmori pa daljši. Lahko sem imel več časa zase – za sprehode v naravo, kolesarjenje, igranje z bratcem, za peko peciva z domačimi. Slednje je bilo povezano tudi s predmetom gospodinjstva pri učiteljici

Almi Gregorič, ki nas je s svojimi predlogi in recepti vzpodbudila k eksperimentiranju v kuhinji. Vse skupaj se je navezovalo tudi na božično-novoletne praznike in tehniški dan. Osebnostno mi je bilo šolanje na daljavo v domačem poznanem okolju zelo prijetno.

Res pa je, da je bilo hudo brez stikov s prijatelji, pa še učitelje sem pogrešal. Tudi pred računalniškim ekranom sem preživel veliko več časa kot ponavadi. Pomembni sta bili motivacija in samoorganiziranost.

Zavedam se, da veliko šoloobveznih otrok ni imelo možnosti dostopa do internetne

povezave, računalnikov, toplih obrokov in prijetnega domačega okolja. Menim, da je bila karantena velik izziv za nas učence, pa tudi za učitelje in starše.

Šola v živo, pristni stiki s sošolci, pogovori z učitelji mi veliko pomenijo. Slaba stran šole v živo pa je, da moramo nositi maske, na katere smo se sicer že navadili, a brez njih bi bilo šolsko življenje veliko bolj sproščeno. •

 Adam Kovšca, 6. b, OŠ Renče
 Vir: www.freepik.com

Anton Susič

Mojca Hvala

Lea Černuta Pintar

Naravoslovni dan – božično-novoletno pecivo

Svoje domače večkrat razveselim s kakšno dobroto tako, da jo sam pripravim. Priložnost, da pripravim nekaj, s čimer bi razveselil svoje domače, sem dobil sredi decembra, ko smo imeli v šoli v času pouka na daljavo naravoslovni dan. Odločil sem se, da spečem potico. Enkrat sem že poskusil, ampak nisem bil zadovoljen. Očitno sem se iz svojih napak in ob upoštevanju nasvetov, zlasti none in mame, toliko naučil, da mi je tokrat peka uspela. Ne samo, da sem bil zadovoljen, svoje domače in tudi učitelje sem presenetil. Še dolgo so se mi v mislih pojavljali komentarji: »Bravo, speči potico pa ni kar tako, to znajo samo najboljši mojstri...« Priznam, nekoliko mi je bilo ob vseh pohvalah nerodno, a občutki so bili zelo prijetni. Domači so bili zelo navdušeni in potice je že prvi dan zmanjkalo.

 Žan Gorjan, 9. a

Kako dobro se sliši: »Naravoslovni dan, priprava prazničnega peciva.« Zelo sem navdušena nad kuhanjem, pečenjem in drugo pripravo hrane in seveda uživam v pokušanju hrane. Za naravoslovni dan sem si izbrala pripravo čokoladnih lizik. Že prejšnji dan sva z mamo pripravili vse sestavine, tako da sem bila pripravljena na samostojno delo, saj je bila mama v službi. Le enkrat sem se posvetovala z nono, saj sem si res želela, da bi bilo pecivo popolnoma moje delo. Uspelo

mi je. Bila sem navdušena. Nisem mogla dočakati, da se mama vrne iz službe, zato sem na pokušino že prej povabila ostale domače. Tako so bili navdušeni, da sem morala s pladnja vzeti nekaj lizik in jih prihraniti za mamo. Vesela sem bila pohval in sem pred prazniki še enkrat pripravila čokoladne lizike.

 Kristin Prinčič Simčič, 7. b

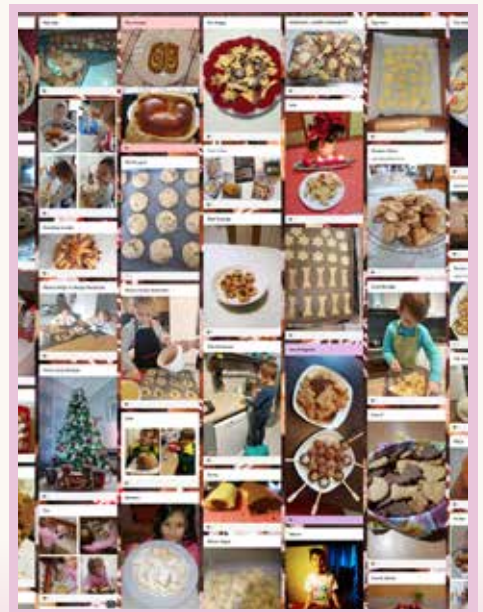

Pred božičnimi prazniki smo imeli naravoslovni dan. Bilo je zelo okusno, saj smo pekli pecivo. Bili smo sicer vsak na svojem domu, a smo se vseeno imeli lepo. Čeprav smo bili na Zoomu, je kar zadišalo ostalo pecivo. Meni je bilo odlično, ostalim članom družine tudi, ker smo se lahko posladkali.

 Anja Kante, 7. a

Moja izkušnja o peki peciva je dobra, čeprav mi moja sladka hišica v stilu Janka in Metke ni najbolje uspela. Bilo mi je všeč, saj smo lahko pripravili, kar smo želeli. Najprej si nisem predstavljala, kako lahko tak naravoslovni dan poteka na daljavo. Za pomoč smo se lahko obrnili na svoje domače ali pa na učiteljico, ki nam je bila na voljo na Zoom povezavi. Nisem potrebovala veliko pomoči, ampak več potrpljenja in vztrajnosti pri sestavljanju sladke hišice. Tak naravoslovni dan bi z veseljem ponovila.

 Tjaša Vogrič, 7. a

Super naravoslovni dan. No, ja, saj je bilo super, a pri meni z omejitvami. Obožujem kuhanje, pečenje, karkoli je povezano s hrano, a na žalost z eno veliko omejitvijo. Kot sladkorni bolnik moram zelo paziti na sladkorje in druge ogljikove hidrate v svoji prehrani. Zato je priprava mojih jedi usmerjena bolj na dietne izdelke in že nekaj let zbiram recepte jedi, ki jih lahko pripravim in tudi poskušam. No, je pa še bolj zdravo.

✍ Urša Marega, 7. a

Med karanteno smo imeli naravoslovni dan, in sicer na temo božiča. Pekli smo piškote, peciva, torte ... Bilo je zelo zabavno, ker je lahko delal vsak po svoji želji, seveda previdno in pod nadzorom odrasle osebe. Najboljši del tega dneva je bil, da smo potem vse lahko pojedli.

✍ Sara Janjilović, 7. a

Za decembrski naravoslovni dan je bila pri nas doma prava delovna akcija v pripravi prazničnega peciva. Zakaj? Doma smo trije osnovnošolci in ta dan smo vsi pekli. Mlajša bratec in sestra ob mami pomoči, jaz sem pa samostojno pripravila nutelino zvezdo. Pri tem nisem imela težav, saj doma pogosto pečem. Lahko rečem, da smo glede količine ta dan nastalega peciva pri nas doma že pred božičem doživeli sladkost praznikov.

✍ Tina Uršič, 7. a

Naravoslovni dan – trdota vode

V času pouka na daljavo smo imeli naravoslovni dan, kjer smo teoretično in praktično spoznavali, kaj pomenijo izrazi trda voda, mehka voda, vodni kamen... Zanimivo je bilo, da smo ne glede na pouk na daljavo delali poskuse. Če se nam je zataknilo, smo se lahko obrnili na učiteljico, ki nam je bila na voljo na Zoom povezavi.

Seveda smo uporabljali drugačno posodo, kot bi jo pri eksperimentalnem delu v šoli. Ugotovili smo, da pravzaprav pri eksperimentalnem delu uporabljamo podobno posodo kot v kuhinji, le da je ta iz drugih materialov, predvsem, da so ti materiali brezbarvni in lahko dogajanje v posodah

opazujemo od strani predvsem zaradi varnosti.

S poskusi smo ugotovili, kakšne so prednosti in pomanjkljivosti trde vode, predvsem, kakšne težave nam v domačem gospodinjstvu povzroča trda voda. Svoje ugotovitve smo zapisali v poročilo, kamor smo dodali tudi fotografije poskusov.

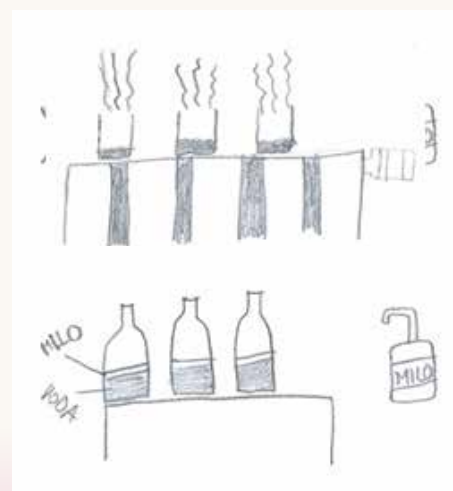
Všeč mi je bilo, ker nam to znanje pride zelo prav v vsakdanjem življenju.

✍ Katarina Ledinek Lozej, 7. a

Naravoslovni dan, v sklopu katerega smo se učili o lastnostih vode, mi je bil zelo všeč. Še posebej zato, ker smo delali poskuse in se naučili nekaj uporabnega. Izvedel sem veliko o mehki in trdi vodi, kakšne lastnosti mora imeti pitna voda, o izparevanju ... Zdaj vem, kaj pomeni, če po izparevanju vode ostane v posodi nekakšna usedlina in da bomo porabili več pralnega praška ali detergenta, če takšno vodo uporabljamo za pranje perila

ali pomivanje posode. Na to največkrat nimamo vpliva, saj nam v gospodinjstvu takšna voda priteče po vodovodu. Dobro pa je vedeti, da smo pozorni na težave, ki nam jih trda voda lahko povzroči in se jim ob pravilni uporabi lahko izognemo. Takšen ali podoben naravoslovni dan bi z veseljem imel še kdaj.

✍ Matija Stefan Medvedec, 7. a

Žan Zorn

Žan Zorn je 19-letni akrobat iz Renč. Že kot majhen fantek je imel izredno moč v rokah in starša pravita, da jima je že vzgojiteljica v vrtcu predlagala, naj ga vpišeta v gimnastiko, saj je večino časa hodil po rokah in visel po drevesih. Ker pa si je pri petih letih zlomil roko, ko je spregledal prag pred domačimi vrati, se je njegov vpis v gimnastično društvo nekoliko prestavil. Svojo športno pot je tako začel leta 2007 v **Športnem društvu Partizan Renče**, ki mu je zvest še danes.

Za treninge in tekme ga podpira in vedno znova motivira njegova družina. Starša sta poskrbela, da se vsi trije otroci ukvarjajo in razvijajo v športu. Žanova starejša sestra se je tudi ukvarjala z gimnastiko, sedaj pa je trenerka in pomaga v društvu, mlajša sestra pa se ukvarja s kotalkanjem in je tudi članica kotalkarske reprezentance Slovenije.

»V gimnastiki resnično uživam, iščem moč in ugotavljam, kje so moje meje.«

Ko je bil mlajši, ni poznal strahu, ni se mu bilo težko pognati v zrak in narediti določenih elementov. Ni razmišljal o posledicah, brez kompromisa se je pognal v skok. Sledilo je obdobje iskanja samega sebe in zamikali so ga tudi drugi športi, predvsem tisti, s katerimi so se ukvarjali njegovi sošolci in prijatelji, saj je bil edini v svojem razredu, ki se je ukvarjal z gimnastiko. Tako se je istočasno preizkusil še v nogometu in plezanju. Vendar ni minilo dolgo, preden je spoznal, da mu največ veselja, užitka in samozadovoljstva prinaša gimnastika.

»Pri vsem tem imajo veliko vlogo in podporo moji starši.«

Vedno so ga podpirali, spremljali na vseh tekmovanjih in ko je bil na dnu, so mu vedno pomagali splezati iz brezna. Svoj dober rezultat na tekmovanju pa vedno prvo sporoči mami.

»Če ne bi bilo njih, bi verjetno bilo marsikaj drugače, za kar sem jim hvaležen.«

Na začetku se je v društvu izvajalo programe orodne gimnastike in male prožne ponjave, kasneje pa se je ŠD Partizan Renče preusmeril v akrobatiko, predvsem v veliko in malo prožno ponjavo. Glavni trener v društvu za izvedbo omenjenih programov je **Jurij Arčon**, katerega varovanec je Žan že od samega začetka.

V Sloveniji se pred leti ni posvečalo velike pozornosti akrobatiki in še danes je ta bolj v ozadju. Prodor so začeli posamezni klubi z udeležbami na mednarodnih tekmah in šele leta 2014 so tekmovalci začeli nastopati na medna-

rodnih tekmovanjih v okviru reprezentance.

»Spomnim se, da sem prvič oblekel reprezentančni dres in zastopal Slovenijo na tekmi 3. International Austrian Trampoline Alpen Cup v Salzburgu.«

Vse od takrat je Žan reden član slovenske reprezentance v skokih na veliki prožni ponjavi. Svojo prvo medaljo na mednarodnih tekmovanjih pa je osvojil leta 2018 v Avstriji, kjer je na Kernöl cupu zasedel drugo mesto. Nato pa je še isto leto v sinhronih skokih na veliki prožni ponjavi na Češkem s prijateljem **Matjažem Cotičem** osvojil tretje mesto.

Kot reprezentant v skokih na veliki prožni ponjavi je tekmoval na mednarodnih tekmovanjih v Avstriji (Salzburg in Gradec), v Italiji (Brescia in Rimini), na Češkem (Jablonec nad Nisou) in na Nizozemskem (Amsterdam).

»V čast in v veselje mi je bilo, da sem bil leta 2015 izbran v slovensko reprezentanco

Mlad Žan - tretji od leve proti desni

mladincev, ki se je celo leto pripravljala na evropsko tekmovanje v TeamGymu«

Evropsko prvenstvo v TeamGymu je potekalo od 10. do 15. oktobra 2016 v Mariboru.

»Pogrešam takšne priprave tudi na področju velike prožne ponjave, saj so nas kot tekmovalce močno povezale, stkali smo močne prijateljske vezi, ki nas povezujejo še danes.«

Takrat so se veččin TeamGyma učili v Italiji in Avstriji ter bili na pripravah v Gorici v Italiji. To evropsko prvenstvo zanj zaenkrat predstavlja najpomembnejše tekmovanje in se ga vselej rad spominja.

Žan je najbolj ponosen na zmago na državnem prvenstvu v skokih na mali prožni ponjavi v članski kategoriji. Državno prvenstvo se je odvijalo februarja 2020 v Kopru. Žan je poleg obveznega skoka izvedel še tri različne dvojne salte skoraj brez odbitka in za kar tri točke premagal drugouvrščenega.

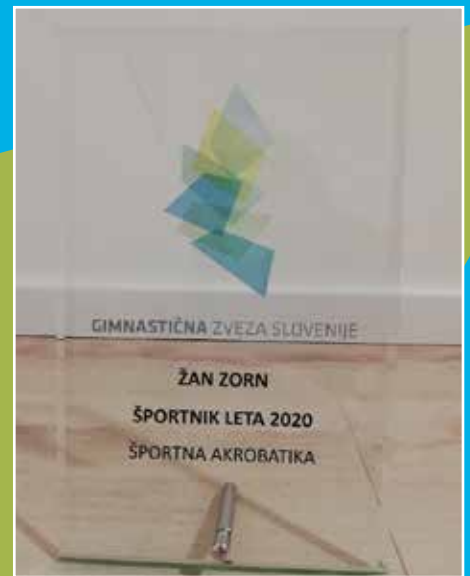
Po končani osnovni šoli v Renčah in srednji zdravstveni šoli v Novi Gorici se je vpisal na Fakulteto za šport v Ljubljani, kjer zdaj obi-

Gimnastična zveza Slovenije Žana Zorna razglasila za športnika leta 2020 v športni akrobatiki

Na Gimnastični zvezi Slovenije so 25. februarja razglasili najboljše športnice in športnike sezone 2020 – v vsaki kategoriji po enega oz. skupaj šest športnikov. Eden izmed njih je **Žan Zorn iz ŠD Partizan Renče**, ki so ga prepoznali kot najboljšega športnika v športni akrobatiki.

Čestitke Žanu in trenerjema **Juriju Arčonu in Urši Vrbec**.

skuje prvi letnik študija športnega treniranja. Sprva si je zaradi dinamičnega in adrenalinškega dela želel postati reševalec, sedaj pa se bolj vidi v trenerskih vodah, kjer bo svoje znanje in izkušnje prenašal na mlajše.

Tudi v prostem času ni nikoli pri miru – rad kolesari, teče, pomaga doma in predvsem uživa, najrajši pa se dobro naje.

Na treninge prihaja na vse možne načine – peš, s kolesom, z motorjem ali pa z avtom. Pred epidemijo je imel pet treningov na teden, vaje za moč pa je še dodatno izvajal sam na street workout napravah. Med prvim valom epidemije zaradi omejitev sploh ni prestopil praga telovadnice, je pa redno tre-

niral na prostem. Zdaj večino treningov opravi v telovadnici ŠD Partizan Renče, nekaj pa zaradi študijskih obveznosti v Gimnastičnem centru Ljubljana.

Med selitvijo v Ljubljano zaradi študija je pomislil tudi na konec kariere. Med prebolevanjem bolezni in kasneje z vsemi omejitvami, ki so jih bili deležni športniki, pa je spoznal, koliko mu pomenita šport in gibanje. V nadaljevanju kariere si želi, da bi v gimnastiki užival čim dlje časa in s čim manj poškodbami. Kakor sam pravi: »Nagrade pa so itak plačilo za trdo delo.«

 [Urša Vrbec](#)
 [Arhiv ŠD Partizan Renče](#)

Žan in trenerja Urša, Jurij

Ponovoletni čas v Kotalkarskem klubu Renče

Leto 2020 smo kotalkarji zaključili, kot smo v našem zadnjem sestavku že zapisali, brez naše tradicionalne božično-novoletne kotalkarske revije – dejanja, ki je bilo za nas vsako leto izjemnega pomena, saj smo takrat združili moči in naša srca. Druženje je bila tista magična moč, ki nas je vsako leto še kako povezala in nam dala zagon in energijo za vstop v novo leto in stopanje novim aktivnostim naproti.

A letos je bilo drugače in naša dejavnost je bila že od meseca oktobra v celoti prilagojena novim razmeram. Potrudili smo se, da smo kljub vsemu ostali pozitivno naravnani in aktivni, kolikor smo v danih okoliščinah le lahko bili. Postavili smo naše dejavnosti tako, da so bile dostopne tekmovalcem in tudi tistim otrokom, ki si želijo le igre in sprostitev.

Ob zaključku starega leta smo, kljub temu da smo se držali vsak svojega doma, naše otroke in trenerje s pomočjo naših zvestih sponzorjev in donatorjev obdarili na prav poseben način. Dobri mož na kotalkah je obiskal naše člane in zanje pustil darilca pred njihovimi vhodnimi vrati. Čisto vsi so bili darila zelo veseli in navdušeni, ko jim je dobri mož pomahal, pa čeprav le od daleč skozi okno ali celo na Trgu Evrope, kjer je obiskal naše tekmovalke, ki prihajajo z druge strani meje. Zaupal nam je, da mu je postalo prav toplo pri srcu, ko so mu otroci zaklicali, da pogrešajo kotalke in že komaj čakajo, da se treningi spet začnejo.

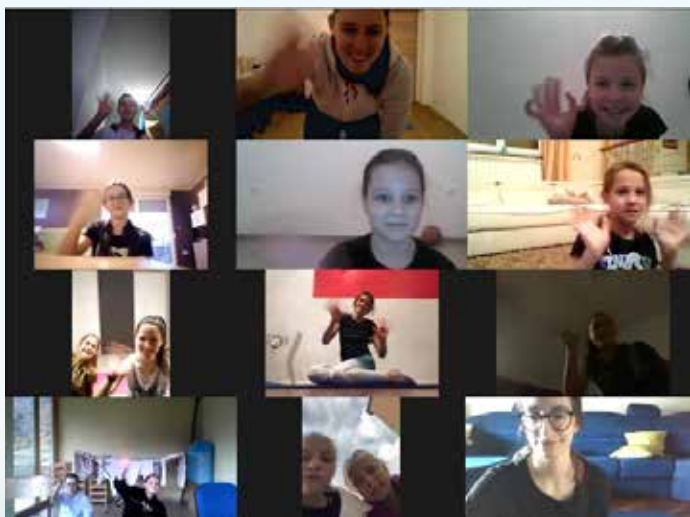
V novem letu smo nadaljevali po ustaljeni poti, ki smo jo nekako začrtali že v pomladanskih mesecih prejšnjega leta, ko smo se prvič srečali z omejitvami, ki jih terja pandemija. Treninge smo nadaljevali preko Zooma in redno se jih je udeleževalo okoli petdeset do šestdeset kotalkarjev. Vadbeni cikli so zajemali tako kondicijske kot posebne prilagojene kotalkarske treninge, h katerim smo dodali še treninge gibljivosti in plesne vaje. V prvi fazi k vadbenim uram niso bili vključeni naši najmlajši in tisti, ki so se prvič srečali s kotalkanjem na tečaju v mesecu septembru.

Na začetku meseca februarja pa smo vadbo preko Zooma poizkusili tudi z začetniki in vsi so se nam z veseljem pridružili ter nam pokazali, kako pridno so ves ta čas vadili doma. Tudi na daleč in preko kamere smo kljub vsemu začutili njihove želje in hrepenenje po kotalkah in po igri. Četudi je učenje novih elementov in osvajanje ravnotežnih položajev na osmih kolescih težavno, jim tudi to ni predstavljalo skrbi,

ko bi le lahko prišli nazaj na kotalkališče in se vsi skupaj poveselili, a žal takrat to še ni bilo mogoče.

Že nekaj let zapored sredi februarja organiziramo tudi skupne treninge s tekmovalci drugih klubov in njihovimi trenerji ter tako izmenjujemo pridobljeno znanje in predvsem poglede na vsakoletne novosti. Temu se tudi letos nismo odrekli in smo se na našem tokrat sicer neobičajnem srečanju sestali preko Zooma. V petek smo trenirali z najmlajšimi, ki so bili zelo veseli druženja z ostalimi, v soboto pa smo intenzivno trenirali s tekmovalci v starejših skupinah. Prenos znanja in izmenjava izkušenj sta nam dobro dela in pripomogla k novim idejam in smernicam za nadaljnje delo.

Ker se naša sezona navadno končuje jeseni in začenja pomladi, vmesni čas vedno izkoristimo za pripravo novih kotalkarskih programov za vse naše člane, tako da z vsakim tekmovalcem oz. tekmovalko

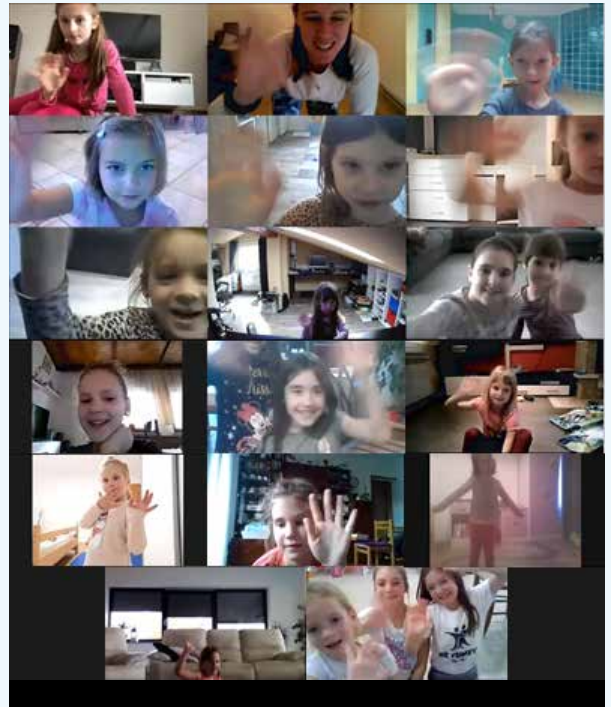
individualno zastavimo program z vsemi sekvencami elementov bodisi skokov ali piruet bodisi drugih elementov v programu. Ne glede na to, da neposredna sestava programov tekmovalkam na plesni takt ni bila mogoča, smo čas karantene vseeno izkoristili in pripravili vse glasbene izbore, sestavili in narisali potek in sekvenco posamičnih programov ter poiskali idejne zasnove za glasbenemu utripu primerne nove drese.

Ves ta čas pa so trenerji izkoristili tudi za številna dodatna izobraževanja na področju športa (na Fakulteti za šport, Zvezi kotalkarskih športov Slovenije in Svetovni kotalkarski zvezi), za katera ob običajnem življenjskem ritmu pogosto zmanjka prostega časa.

In končno smo dočakali dan, ko so se naši otroci vrnili in so lahko ponovno zako-

da morajo pri svojem delu trenerji upoštevati številna pravila in omejitve, ki terjajo veliko discipline, previdnosti in časa za organizacijo ter številne uskladitve, so srečni, da lahko končno počnejo to, kar imajo najraje – vadbo na kotalkališču, polnem njim najdražjih, njihovih kotalkarjev. V **Upravnem odboru KK Renče** smo našim trenerjem izjemno hvaležni za vse napore, ki so jih vlagali v času, ko so nadzorovali vadbo otrok od doma, in še posebej za vse aktivnosti, ki jih izvajajo v teh dneh ob povratku otrok na kotalkališče.

Končno lahko začnemo s pripravami na prva tekmo-

talkali v dvorani, v svojih skupinah, ki so sicer nekoliko manj številčne, kot so bile prej, a ne zato, ker je otrok manj, vrnili so se čisto vsi, pač pa le zaradi upoštevanja postavljenih pravil za izvajanje aktivnosti na področju športa. Organizacija skupin in razporeditev dela z namenom zagotovitve varnosti vseh in spoštovanja vseh priporočil sta terjali od trenerjev veliko spretnosti in številnih zamisli. Obenem so imeli trenerji v nedeljo pred pravim ponovnim začetkom prav posebne občutke, nekako majhno tremo, in spraševali so se: »Kako se bo le vse skupaj izšlo?« In bilo je prelepo, magično, čudovito srečanje, polno iskrenih nasmehov. Kljub temu

vanja. Komaj sedaj, ko so otroci spet v kotalkah, trenerji vidijo, kako dobro je bilo, da so treningi neprekinjeno potekali tudi doma preko Zooma. Zadovoljni so, da so bili tekmovalci tako zagnani, poslušni in delavni. Na takšnih osnovah lažje nadaljujejo z delom in izgradnjo poti do prvih tekmovanj in le tako se je čas za povratek na točko, na kateri smo se oktobra poslovili, močno skrajšal. V mesecu marcu bomo zaključili tudi z osnovnim tečajem umetnostnega kotalkanja, ki smo ga morali oktobra začasno prekiniti. Za osvojena znanja bodo novi kotalkarji prejeli diplome in medalje. Če bodo s kotalkanjem želeli nadaljevati, jih

bomo vključili v redne vadbene skupine, kjer bodo lahko nadgradili svoja osnovna kotalkarska znanja.

Želimo si, da bi se okoliščine pandemije čim hitreje umirile, želimo si mirnih treningov ter ponovnih tekmovanj in nastopov. Za popotnico v naslednje mesece pa nam v ušesih še odzvanja izjava petletnice, ki se spet lepo pelje na kotalkah, a se nikakor ni znašla na treningih preko Zooma: »Veš, mama, jaz sem se vpisala na kotalkanje in ne na računalnik.« •

 [UO KK Renče](#)
 [Arhiv KK Renče](#)

Preprečite obolelost za rakom materničnega vratu vašega otroka, s cepljenjem proti virusu HPV v mladosti!

Rak materničnega vratu je drugi najpogostejši rak mladih žensk, skoraj polovica primerov raka materničnega vratu se pojavi med 35. in 55. letom. Je tudi edini rak, ki ga lahko preprečimo s cepljenjem – s cepljenjem proti **humanemu papiloma virusu (HPV)**. Cepljenje proti okužbam s HPV je brezplačno na voljo deklicam od šestega razreda naprej in je najbolj učinkovita zaščita proti raku materničnega vratu.

CEPLJENJE PROTI HUMANIM PAPILOMAVIRUSOM (HPV)

je za deklice v 6. razredu **brezplačno in dokazano zmanjšuje ogroženost za raka materničnega vratu.**

NIJZ

Okužba z virusom HPV je ena najpogostejših spolno prenosljivih okužb.

Približno **80%** ljudi se z virusom HPV v življenju sreča vsaj enkrat, od tega jih **10%** razvije trajno okužbo. Prav trajna okužba z visokorizičnimi genotipi HPV pa je vzrok za nastanek raka materničnega vratu in drugih rakov. »Virus HPV se prenaša že s tesnimi stiki, zato nas uporaba kondoma ne ščiti popolnoma pred okužbo. Večina okuženih oseb s HPV se okužbe sploh ne zaveda, saj so simptomi lahko zelo blagi oz. nezaznavni, zato jo nezavedno širijo naprej,« razlaga ginekologinja dr. Tina Polenčič. Vse to pomeni, da obstaja izredno velika možnost, da se bo tudi vaš otrok vsaj enkrat v svojem življenju srečal z virusom HPV. Morda bo okužbo prebolel brez kakršnih koli znakov, v 10% pa pride do trajne okužbe in kasneje resne bolezni. Pediatrinja **dr. Vanja Kogoj - Jug** poudarja: »Za posledicami okužbe s HPV lahko obolevajo tako moški kot ženske in oboji so lahko tudi prenašalci okužbe. Zato je

izredno pomembno, da sta zaščiteni oba spola.«

Za okužbo s HPV namreč ni zdravila, **lahko se zdravijo le bolezni, ki nastanejo kot posledica te okužbe** (npr. predrakave spremembe materničnega vratu, rak materničnega vratu, rak zadnjika in danke, rak penisa, rak ustnega dela žrela ter genitalne bradavice), **obstaja pa cepljenje s katerim to okužbo lahko preprečimo.**

Cepivo proti HPV vsebuje inaktiviran – torej mrtev virus in ne vsebuje dednega materiala virusa, torej ne more povzročiti okužbe ali bolezni. Pomaga nam pri tvorbi protiteles proti HPV, zaščita pa je po cepljenju **dolgotrajna** in zaenkrat poživitevni odmerki niso potrebni. Cepivo je varno, preizkušeno v številnih kliničnih raziskavah. Kot pojasnjuje pediatrinja dr. Irena Rojko: »Cepivo velja za varno, po svetu je bilo razdeljenih že več kot 270 milijonov odmerkov. Stranski učinki so običajno zelo blagi, najpogostejši so oteklina, bolečina

ali rdečina na mestu vboda, občasno glavobol ali slabše počutje.«

Vse deklice imajo možnost brezplačnega cepljenja proti HPV od šestega razreda naprej, že v novem šol. letu 2021/22 pa bi cepljenje proti HPV lahko bilo v brezplačno na voljo tudi za dečke v 6. razredu, saj je zdravstveni svet nedavno dal temu programu zeleno luč.

Obstajajo znanstveni dokazi, da je cepljenje proti HPV izredno učinkovito pri preprečevanju kroničnih infekcij, ki vodijo tudi do raka materničnega vratu, zato »smo si pediatri in ginekologi enotni v mnenju, da je cepljenje proti HPV izredno koristno in priporočljivo za vsako deklico, pa tudi dečka, da se prepreči huda bolezen v odraslosti,« še dodaja dr. Polenčičeva. •

 Nina Bizjak, predstavnica za odnose z javnostjo ZD Nova Gorica

 Vir: www.freepik.com

Program Svit v občini Renče-Vogrsko

Na državni ravni je bila v letu 2020 odzivnost vabljenih v Program Svit najvišja v Zdravstveni regiji Nova Gorica (68,42 %), najnižja pa v zdravstveni regiji Koper (60,84 %).

Podroben pregled odzivnosti po občinah Zdravstvene regije Nova Gorica kaže na najvišjo odzivnost v občini Vipava (72,74 %), najnižjo pa v občini Kanal (63,63 %).

Odzivnost v občini Renče-Vogrsko je med višjimi v regiji, in sicer znaša 70,36 %. V letu 2020 je sodelovalo v Programu Svit 66,08 % vabljenih moških in 74,44 % žensk iz občine Renče-Vogrsko.

Brez odlašanja odgovorite na vabilo in se vključite v Program Svit. Kako?

Ko na dom prejmete vabilo v Program Svit, ga pozorno preberite ter izpolnite in podpisite Izjavo o prostovoljnem sodelovanju in jo v priloženi kuverti vrnite pošiljatelju. Nato boste na dom prejeli komplet za odvzem vzorcev blata. Sledite priloženim navodilom in jih po opravljenem odvzemu v priloženi kuverti oddajte na pošti. Če je vaš izvid negativen, boste v Program Svit ponovno vabljeni čez dve leti. Če pa je vaš izvid pozitiven, vas bomo napotili na kolonoskopijo, kjer bo zdravnik specialist ugotovil, kaj je vzrok krvavitve.

Samo Podgornik, ambasador Programa Svit »Jaz sem eden od tistih primerov iz 4. faze, ki lahko reče, da je zdravstveni sistem v Sloveniji najboljši...«

»Osem let je že, kar sem ozdravljen, ali pa diagnosticiran. Jaz sem eden od tistih primerov iz 4. faze, ki lahko reče, da je zdravstveni sistem v Sloveniji najboljši in to povem komurkoli v svetu, ker imam

veliko stikov. Lahko pa se seveda še izboljšamo.« začel svojo zgodbo o uspehu **Samo Podgornik**, ambasador Programa Svit, državnega programa presejanja in zgodnjega odkrivanja predrakavih sprememb in raka na debelem črevesu in danki. Udeležba v programu mu je rešila življenje

in ta izkušnja ga je spodbudila, da je za udeležbo v Programu Svit začel motivirati tudi svoje znance, prijatelje in sodelavce, nato pa tudi širšo javnost. Ambasador je postal decembra 2015 in od takrat dalje predstavlja neprecenljivi del ekipe, ki sam zase pravi »Jaz sem ponosen na to, da sem ambasador, da sem lahko prisoten, da se pojavljam v medijih in da se pojavljam predvsem osebno v stikih z ljudmi.«

Še posebej je aktiven v svojem delovnem okolju na Ministrstvu za obrambo RS (MORS), kjer je organiziral vrsto Svitovih dogodkov z napihljivim modelom debelega črevesa in predavanj ob njih. Napisal je različne članke o svoji izkušnji v Programu Svit, ki so bili objavljeni v glasilu Slovenska vojska. Objekte ministrstva in vojašnice Slovenske vojske je opremil s Svitovimi informacijskimi gradivi in vedno je na voljo sodelavcem za vprašanja v zvezi s sodelovanjem v Programu Svit ali pomoč pri tem. Aktivno vključevanje promocije Programa Svit med zaposlene na Ministrstvu za obrambo RS je neprecenljivo tudi zato, ker je večina zaposlenih moškega spola, ki se v presejalni program odzivajo veliko slabše kot ženske.

Samo Podgornik tudi sicer redno sodeluje pri regijskih Svitovih komunikacijskih dogodkih, na katerih ljudem predstavlja pomen sodelovanja v programu. Sodeluje tudi pri medijskem ozaveščanju, v televizijskih prispevkih, pogovornih oddajah in intervjujih, kjer deli svojo izkušnjo s Programom Svit.

Prostovoljno delo opravlja tudi v združenju EuropaColon Slovenija, kjer sodeluje na simpozijih za strokovno javnost in na usposabljanjih za medicinsko osebje, ki se ukvarja s problematiko rakov prebavil.

Redno sodeluje tudi z zdravstvenimi domovi po Sloveniji na Dnevih zdravja in na dogodkih, ki jih organizira Društvo onkoloških bolnikov Slovenije.

Vir: osebna izpoved in <https://www.program-svit.si/samo-podgornik-je-prejemnik-naziva-naj-prostovoljec-zaposlen-v-javni-upravi-2018/>
 Tina Dokl

Njegovo zgodbo si lahko preberete na <http://www.europacoln.si/samo-podgornik-16-01-2019.html>

Lahko se posvetujete z zdravnikom, farmaceutom v lekarni ali s svetovalci v:

- Centru Svit (01/62 04 521, info@program-svit.si)
- Svitovi kontaktni točki v Zdravstvenem domu Nova Gorica vsako sredo med 8.00 in 10.00 (05 33 83 381)
- Več informacij je na spletni strani www.program-svit.si.

Svit

20 let frizerskega salona v Renčah

Ljubiteljica narave, kulture, miru, športa, umetnosti in vsega lepega, pozitivna Primorka in ponosna mama treh sinov **Vlasta** sem 1. marca 2001 začela svojo samostojno delovno pot kot frizerka v domačem rojstnem kraju v lastnem salonu v Renčah, Martinuči 3.

Za ta poklic sem se odločila, ker mi je všeč delo z ljudmi, pri čemer je moje delo ustvarjalno in razgibano. Že od vsega začetka pri delu sodelujeva s **Kristino Merljak**, s katero se poznavata že iz šolskih let in sva nato bili sodelavki v salonu v Mirnu. Tam sem prve delovne izkušnje pridobivala po končani frizerski šoli v

Ljubljani. V Rimu sem bila na dodatnem izobraževanju in večkrat tudi v Londonu in Milanu. Nekaj časa sem delala v Ljubljani, ki kot mesto ponuja številne drugačne izzive.

S Kristino sva v salonu dober team. Veliko ur preživiva skupaj ob ustvarjalnem delu v zaupanju in spoštovanju za medsebojno zadovoljstvo in zadovoljstvo strank. Lepo je imeti ob sebi pridno in zvesto sodelavko. V takšnem vzdušju se dvajset let hitro zavrti.

Moj poklic je ustvarjalen in dinamičen. Težko rečem, da je to le služba; je tudi način življenja, služba, ki je tudi hobi in obratno. V salon prihajajo stranke iz

Renč in tudi iz sosednjih krajev in občin. Nekatere se ti prepustijo, da jim oblikuješ frizuro po svoji presoji, druge imajo svoje želje in zahteve, nekatere prinesejo s seboj celo sliko željene frizure, kako naj bi izgledale. S Kristino vsem radi ustrezemva v njihovo in najino zadovoljstvo.

Hvala vsem, ki radi prihajate v naš salon, in še posebej tistim, ki ste nam zvesti že dvajset let.

Srečno. ●

 Vlasta Stepančič Martinuč
 Arhiv FS Vlasta

Vzpon zlatega šakala

Na Primorskem se število opažanj zlatega šakala (*Canis aureus*) v zadnjih letih izjemno povečuje. Srednje velikem predstavniku zveri kot nalašč ustrezajo razdrobljeni kraški gozdovi, kjer si lahko svoj teritorij v bližini naselij brezskrbno povečuje. Lovci vse pogosteje opozarjajo, da je zlati šakal krivec, da je srnjadi vse manj.

Šakal, (foto: Miha Krofel)

Izvirna iz severne in vzhodne Afrike ter južnih predelov Evrazije. Je teritorialna in socialna vrsta, ki je danes v Sloveniji stalno prisotna. Prišla je po naravni poti, zato se je ne obravnava kot neavtohtono vrsto. Uredba o divjadi in lovni dobah je opredelila kot lovno vrsto divjadi – Ur. l. RS, št. 81/14. Lov nanjo se je pričel 1. 7. 2020. Spada med zveri iz družine psov. Velik je kot srednje veliki psi, opisno pa nekako med lisico in volkom. Povprečna telesna masa odraslega šakala znaša 10 – 13 kilogramov pri samicah, pri samcih pa tudi 15 kilogramov ali več. Barva kožuha je lahko peščena, rdečkasta, zlato-rjava ali srebrna. Od drugih zveri ga ločimo po zraščeni prednjih blazinic.

Šakal se prehranjuje predvsem z glodavci, malimi sesalci, nevretenčarji, dvoživkami, drobnico, mrhovino, sadeži in semeni. Od lovne divjadi pleni tudi srno in manjše divje prašiče, kjer se osredotoči predvsem na bolne in mlade osebkke. Hrano išče posamično, občasno v skupinah. S

svojim načinom prehranjevanja opravlja koristno poslanstvo, saj pleni škodljivce na poljedelskih površinah. Živijo v tropu (družinska skupnost), ki ga vodita dominanten samec in samica (oče – mati), skupaj z mladiči. Samica lahko poleže od 2 do 10 mladičev, ki po 14 tednih že lahko lovijo hrano s starši.

Šakali so aktivni v nočnem času, predvsem je odvisno od prisotnosti človeka. Ustreza jim mozaično okolje v nižinah z

veliko mero goste vegetacije, kjer se v dnevnem času lažje skrijejo. Iz raziskave na Primorskem je bilo ugotovljeno, da je na območju prisotnih vsaj 13 teritorialnih skupin šakalov, večina se jih nahaja na Kraškem območju. Svoje ozemlje označujejo z urinom in iztrebki ter z značilnim oglašanjem. Ob srečanju z drugimi šakali lahko napade, se odmakne ali približa na prijateljski način.

Porast šakala v Sloveniji zanekrat še ne povzroča velikih težav v kmetijstvu, drugače je pri upravljanju divjadjo. Po mnenju članov lovskih družin (upravljavk lovišč) bi bilo treba bolj dosledno nadzorovati porast oz. samo številčnost populacije šakalov. Treba je preprečiti njihovo tako številčno kot prostorsko širjenje, saj na območju Krasa delež srnjadi izredno hitro pada. Še leta

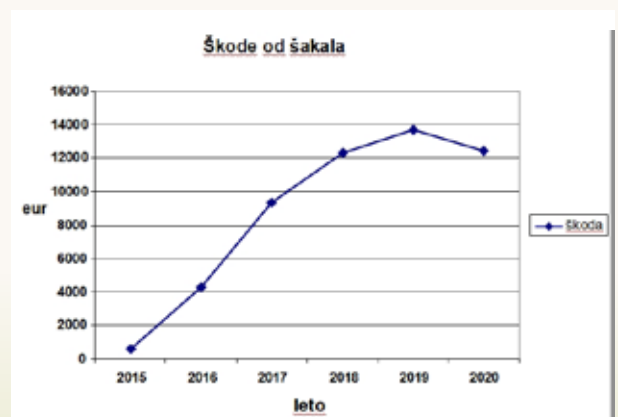
2010 je bil odvzem srnjadi v Primorskem LUO 2.539 živali, leta 2020 pa je odvzem znašal le še 1.509. Upad številčnosti srnjadi je več kot 40 %.

Odstrel šakala se načrtuje z lovsko upravljavskimi načrti. Odkar je dobil status lovne vrste je bilo na območju Slovenije uplenjenih 55 šakalov, od tega 49 z odstrelom in 6 izgub. V letu 2021 se bo izdelal nov Dolgoročni lovsko upravljavski načrt, ki bo moral vpliv šakala upoštevati. Zakonodaja predvideva, da lahko lastnik v primeru škode zahteva odškodnino. Ker je sedaj šakal uvrščen med divjad, je za škodo odgovoren upravljalca lovišča – lovna družina. Vendar je tu prišlo do zakonske izjeme, ko prva tri leta po uvrstitvi šakala med divjad za škodo odgovarja Republika Slovenija. Škodo ocenjuje Zavod za gozdove Slovenije. Po letu 2023 bo škoda v odgovornosti lovcev.

Večja vrstna pestrost živalskih in rastlinskih vrst daje večjo vrednost gozdu v smislu zagotavljanja ekoloških funkcij gozda. Šakal je v Slovenijo prišel po naravni poti – sam. Nihče ga ni pripeljal ali naselil, zato ga ne moremo opredeljevati kot neavtohtono vrsto. Nanj se bomo, hočeš nočeš morali navaditi in z njim sobivati.

Utemeljenih dokazov, da je šakal za človeka nevaren ni. V okolju lahko povzroča tudi konflikte, predvsem v interakciji z rejci drobnice. Nasprotno pa s svojo prisotnostjo v območjih z večjim deležem obdelovalnih površin kot so njive, sadovnjaki in vinogradi, pomembno zmanjšuje delež glodalcev in manjših vrst sesalcev, zato s svojo ekološko vlogo zagotovo upravičuje svojo prisotnost pri nas. ●

✍️ Avguštin Leskovec, ZGS, OE Sežana
📷 Miha Krofel

Škode od šakala

Obnova gozda s sadnjo sadik gozdnega drevja

Obnova gozda s sadnjo sadik gozdnega drevja je izjemen ukrep pri gospodarjenju z gozdovi, za katerega se največkrat odločimo ob poškodbah gozdov na večjih površinah. Razlogi za sadnjo so predvsem motnje pri naravni obnovi gozda, odsotnost možnosti za naravno nasemenitev gozdnega drevja, nevarnost razvoja erozijskih procesov na odprtih gozdnih površinah ali želja po spremembi obstoječe, rastišču neustrezne sestave gozda.

Sadnjo načrtujemo gozdarji Zavoda za gozdove Slovenije (ZGS) okvirno v gozdnogospodarskem načrtu območne enote in gozdnogospodarskem načrtu gozdnogospodarske enote za obdobje desetih let, detajlno v vašem gozdu pa v gozdnogojitvenem načrtu. V gozdnogojitvenem načrtu pri izdelavi katerega lahko sodelujejo lastniki gozdov, so poleg ostalih gozdnogojitvenih del načrtovani ukrepi obnove gozda.

Obnovo gozda lahko izvajamo ob pomoči narave po močnem semenjenju posameznih drevesnih vrst v gozdu z naravno obnovo. Če naravna obnova ni uspešna ali pa je zastopanost drevesnih vrst osiromašena, pomagamo zagotoviti pestrost drevesne sestave z ukrepi umetne obnove. Sadnjo sadik izvajamo skupinsko na za sadnjo pripravljene površini, z izpopolnitvijo posameznih vrzeli med naravnim pomladkom ali podsadnjo sadik pod delnim zastorom

odraslega sestoja.

Sadnjo izvajamo v spomladanskem in jesenskem času. Sadike pridobivajo in negujejo za potrebe ZGS v drevesnicah. Drevesnice so dobavitelji po gozdnogospodarskih načrtih rastišču ustreznih sadik. Uspeh sadnje je odvisen od kakovosti sadik, od časovno primerne priprave sadik za odpremo v drevesnicah ter od

skrbnega ravnanja s sadikami pri prevozu iz drevesnice v gozd in pri sadnji.

Sadike med transportom ne smejo biti izpostavljene vetru ali soncu, ker osušitev korenin negativno vpliva na nadaljnjo rast sadik. Tanke korenine ali koreninski laski imajo zelo pomembno vlogo pri črpanju vlage in hranilnih snovi, zato je zaradi njihove osušitve motena dobava hranilnih snovi, moten je tudi pretok drevesnih sokov po mladi rastlini. Taka sadika fiziološko opeša in je zelo podvržena najrazličnejšim boleznim, še posebno pa raznim glivam, katere lahko onemogočijo nadaljnjo rast sadike. Presaditev sadike iz drevesnice v gozdni prostor povzroči pri njej presaditveni šok. To je čas, ko se v drevesnici vzgojena razvijena sadika prilagaja na naravne bolj surove rastiščne pogoje v gozdnem prostoru. Šok lahko traja več let, šele ko ga premaga, prične sadika nemoteno rasti in se razvijati s polno močjo.

Kontejnerske sadike (vzgoja in transport sadik poteka v posodah oz. kontejnerjih) v primerjavi s sadikami klasične vzgoje omogočajo večjo uspešnost obnove.

Po končanem prevozu sadik v gozd je potrebno sadike takoj zakopati na primerno mesto čim bližje prostoru, kjer bomo izvajali sadnjo. Večkratno prestavljanje je zelo škodljivo za sadike. Na terenu za sadnjo pripravljene oz. zakopane sadike ne smejo biti izpostavljene soncu. Pred pripeko jih lahko zaščitimo tako, da jih pokrijemo z vejami. Sadike ne smemo skladiščiti v jarkih s stoječo ali tekočo vodo ali v z vodo napolnjenih sodih. Pri namakanju sadik v vodi, pride do spiranja koreninskih laskov, ki so obloženi s finimi kristalnimi delci. Ti so zelo pomembni za rast in mikorizo- medsebojno sožitje pri prehranjevanju med rastlino in glivo. Sadike v gozdu ne smemo pokriti s polivinilno folijo, saj se pod njo v sončnem dnevu močno segreje zrak, kar povzroča venenje popkov.

Priporočljivo je da pred sadnjo namakamo sadike v posebej pripravljeno brozgo – to je v mešanico vode in zemlje. Z zemljo obdane korenine bodo lažje prenesle presaditveni šok zaradi suše zato na ZGS uvajamo sadnjo kontejnerskih sadik. Sadike moramo med sadnjo prenašati v sadilnih vrečah ali kakšnih drugih primer- nih prenosnih sredstvih.

Uspeh sadnje bo zagotovljen ob upoštevanju nasvetov in navodil vašega revirnega gozdarja za pravilno izvedbo sadnje, predvsem pa od vaše takojšnje in kvalitetno izvedene sadnje. ●

Pri sadikah je pomembno, da so pri prevozu zaščitene pred izsušitvijo. V kolikor prikolica nima ponjave, morajo biti sadike med prevozom transportirane v vrečah ali zaščitene s primernim pokrivalom. Previdni moram biti pri nakladanju in razkladanju sadik, da jih ne poškodujemo, še posebno pazimo na listne popke.

 Zavod za gozdove Slovenije, OE Sežana
 Arhiv ZGS

Odnos do okolja je ogledalo naše kulture – ali po domače: »Kjer se osel valja, tam dlako pusti«

Podružnična osnovna šola Vogrsko in **Vrtec Zvezdica** domujeta na griču v starem vaškem jedru. Naši prostori se nahajajo v nekdanjem gradu, ki so ga pred leti domiselno in lepo prizidali. Občina Renče-Vogrsko je poskrbela tudi za zunanjo ureditev. Povečali so parkirišče, obnovili športno igrišče in uredili novo otroško igrišče z igrali.

Dostop do zunanjih površin je prost in namenjen tudi zunanjim obiskovalcem. Zaposleni in učenci šole se trudimo, da so

površine urejene. Žal pa nas prenekateri ponedeljek neprijetno preseneti pogled na igrišče in parkirišče: prazne pločevinke in plastenke, papirji po tleh, cigaretni ogorki, pasji iztrebki. V veliki želji po igri na notranjih igralih, ki so zaklenjena, so včasih nekateri na silo odmikali kovinsko ograjo, da so vstopili. Ampak vse to nekaterim še ni dovolj, trajno so se morali zapisati v živo zgodovino na igrišču. Tokrat so se z ostrim predmetom znesli nad deblom mlade platane in pustili svoj odtis.

Prav je, da rekreativni objekti služijo ljudem. Prav pa je tudi, da obiskovalci spoštujejo objekte in se na njih primerno obnašajo.

Naj spomnimo, da vodenje psov na igrišče ni dovoljeno. Prav tako v šolskem okolišu ni dovoljeno kajenje in uživanje alkoholnih pijač. Če torej kršite pravila, vas vljudno naprošamo, da za seboj pospravite – tudi cigaretno ogorke. Igrala in športne objekte uporabljajte primerno njihovem namenu.

Hvala vsem, ki upoštevate pravila in s tem izkazujejo vašo osebnostno kulturo. Pri nas ste dobrodošli. •

 in **Nadja Pahor Bizjak**,
vodja POŠ Vogrsko

Problem nepravilnega odlaganja odpadkov v Občini Renče-Vogrsko

Na naslov občinske uprave žal (pre)pogosto prihajajo fotografije nepravilno odloženih smeti. Fotografije odpadnega materiala ob sprehajalnih poteh, pločevink ob klopcah, kosovnih odpadkov ob ekoloških otokih itd. so obsojanja vredne in vsekakor kažejo na to, kako slab odnos imamo do domačega okolja. ▶

- ▶ Pred kratkim smo prejeli fotografije, na katerih je zelen kontejner (namenjen mešanim odpadkom) poln plastike, medtem ko je rumen kontejner (namenjen embalaži) skoraj prazen. Na žalost se zdi, da ozaveščanje ni dovolj in ljudje nismo sposobni dojeti, čemu so posamezni kontejnerji namenjeni.

Rešitev teh problemov je kompleksna. Občina zagotavlja ekološke otoke z ločenimi kontejnerji za posamezne odpadke. Ob tem financira odvoz azbestnih odpadkov, čeprav jih še vedno dobimo malomarno odvržene v naravi. O tem, kako so nevarni in kakšnega pomena je pravilno odlaganje, nima smisla izgubljati besed.

Na vsakem izmed nas pa je, da sprememimo mačehovski odnos do okolja in do

sokrajanov. Svet drvi v ekološko katastrofo, saj se smeti kopičijo na vseh ravneh. Ločevanje odpadkov in njihovo pravilno odlaganje sta zgolj majhen korak k preprečevanju popolnega uničenja narave. Dobro bi bilo, da se večkrat vprašamo, ali je res potrebno kupovati vodo v plastenkah, glede na to da imamo doma odlično pitno vodo iz pipe, novo plastično vrečko, medtem ko že na vsakem koraku ponujajo vrečke za večkratno uporabo, ter drugo embalažo za enkratno uporabo, ki jo težko recikliramo.

Smeti so stvar vseh nas, četudi ne ležijo pred našim domačim pragom.

Ob tem vas še obveščamo, da bo Komunala v kratkem namestila kontejnerje za zeleni odrez, kamor naj občani odlagajo veje, travo in druge organske odpadke z vrta.

Seznam lokacij:

- BUKOVICA 27A PRED GARNI HOTELOM
- BUKOVICA 30 PROTI POKOPALIŠČU Z GLAVNE POTI
- BUKOVICA 44 DVORANA DOM

- LUKEŽIČI 1 PRI POKOPALIŠČU RENČE
- MARTINUČI 1 PARKIRIŠČE AVTOBUSA-ŽIGONI
- MERLIJAKI 7 PRED GOR.OPEKARNAMI
- RENČE TRG 60 STAR PLAC POD KOSTANJI
- TURELI 2 PRI OŠ RENČE
- TURELI 28 RENČE PRI DARINKI
- VOGRSKO 118 PRI VRTNEM CENTRU
- VOGRSKO 157A ODCEP ZA STARO GORO
- VOGRSKO 158I NASELJE
- VOGRSKO 32 NAD DVORCEM PRI EL. DROGU
- VOGRSKO 7 ZADRUŽNI DOM ZA BIVŠO TRGOVINO
- VOGRSKO 92 PRI POKOPALIŠČU
- VOLČJA DRAGA 50 POLJE ODCEP LEVO PROTI PRVAČINI

Pozivamo vas, da smeti odlagate smotrno in se vedete spoštljivo do narave in okolja. Nenazadnje bomo le tako pripomogli k ohranjanju narave, pa še dober zgled bomo za naše zanamce. •

 Občinska uprava
 Arhiv Občinske uprave

OBVESTILA

V Občini Renče–Vogrsko je skoraj 76 % nosilcev kmetijskih gospodarstev starih nad 55 let.

Ker na mladih svet stoji in ker sta pridelovanje hrane in kmetijstvo za prihodnost zelo pomembna, nago-varjamo mlade kmete iz občine, da pristopijo kot mladi prevzemniki.

Razpisana so nova nepovratna sredstva za prevzem kmetije – mladim kmetom je za pomoč za zagon na voljo 10,5 milijona evrov iz Programa razvoja podeželja 2014–2020. Mladi prevzemnik iz naše občine **Žan Bric**, ki skupaj z družino kmetuje na 15 ha površin, je o svojih načrtih s prevzemom kmetije povedal: »Z nepovratnimi sredstvi bomo kupili mehanizacijo, namenjeno vinogradništvu.«

Predmet javnega razpisa je podpora mladim kmetom za vzpostavitev kmetijskega gospodarstva in kmetijske dejavnosti. Upravičenci za podporo so mladi kmetje, stari od 18 do vključno

40 let, ki imajo ustrezno poklicno znanje in usposobljenost. Podpora se dodeli kot pavšalna pomoč v obliki nepovratne finančne pomoči, izplača se v dveh obrokih. Pogoji za izplačilo vseh sredstev je izpolnjevanje predpisanih obveznosti in izpolnitev vseh razvojnih ciljev iz poslovnega načrta, ki ga mora mladi kmet priložiti vlogi na javni razpis. V poslovnem načrtu mladi kmet prikaže gospodarski razvoj kmetijskega gospodarstva in prispevek k horizontalnim ciljem (okolju, inovacijam ali prilagajanju na podnebne spremembe).

Vnos prijavnega obrazca v elektronski sistem in vložitev vloge na javni razpis potekata od 22. februarja do vključno 15. junija 2021.

Žan Bric je o svoji odločitvi za prevzem kmetije povedal: »Na razpis 6.1 Pomoč

za zagon dejavnosti za mlade kmete bom kandidiral letos. Za ta korak sem se z ženo in svojimi starši odločili predvsem z namenom posodobitve kmetijske pridelave in ohranjanja kmetijskih površin. Zavedamo se pomena generacijske prenove kmetij, saj le na ta način lahko sledimo ukrepom kmetijske politike.«

Žan je kot član Sveta za vinogradništvo

in vinarstvo na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano aktiven tudi pri spremljanju aktivnosti oblikovanja nove Skupne kmetijske politike (SKP). Na tem mestu poudarja: »Velik del strateškega načrta za oblikovanje nove kmetijske politike je namenjen okoljskim ukrepom, premalo pa samemu razvoju kmetijske pridelave in predelave. Želim si, da bi pristojni prepoznali pomen kmetijske pridelave za ohranjanje kulturne krajine, saj

sam velikokrat poudarim, da smo kmetje največji krajinski arhitekti, ker sooblikujemo naš življenjski prostor. Ob enem pa ne smemo pozabiti na predelavo, saj je ta ključnega pomena za doseganje dodane vrednosti naših pridelkov in kakovosti življenja«.

Več informacij o razpisu najdete na spletni strani <https://www.program-podezelja.si/sl/javni-razpisi>.

Poziv lastnikom zemljišč ob vodotokih

Direkcija RS za vode obvešča lastnike zemljišč ob vodotokih 2. reda (na območju naše občine so to vsi vodotoki razen reke Vipave), da so dolžni sami zagotavljati odstranjevanje odvečne zarasti na bregovih, odstranjevanje plavje (odpadlo listje in druge plavajoče predmete), odpadke ter druge opuščene in odvr-

žene predmete in snovi z vodnih in priobalnih zemljišč.

Lastnik zemljišča ob vodotoku mora pri čiščenju upoštevati naslednje pogoje: zagotavljati je potrebno selektivno odstranjevanje suhe, propadajoče odvečne in poškodovane zarasti in plavja (odpadlega listja in drugih plavajočih predmetov) iz vodnega in priobalnega zemljišča,

propadlo in odstranjeno zarast ter odpadke je potrebno v celoti odstraniti iz območja na naravi neškodljiv način; material je prepovedano odlagati v strugo, na brežino, v priobalni pas vodotoka (5,0 m od zgornjega roba brežine vodotoka), potrebno je odstranjevati odpadke in morebitne druge opuščene in odvržene predmete iz vodnega in priobalnega zemljišča (o morebitnem odlaganju

tretjih oseb je treba obvestiti pristojno inšpekcijsko službo: 05 335 73 71), golosekov ni dovoljeno izvajati – večjih zdravih dreves se ne sme posekati.

OPOZORILO: Med 1. marcem in 1. avgustom je skladno z Zakonom o divjadi in lovstvu prepovedano odstranjevanje zarasti ob vodnih koritih (odstranjevanje grmičja in drevja).

Z namenom varstva in urejanja voda ter zmanjševanja posledic škodljivega delovanja voda oz. zmanjševanja erozijske in poplavne ogroženosti prebivalcev, objektov, premoženja in zemljišč je na vodnem in priobalnem

zemljišču prepovedano odlaganje vejevja, lesene mase oz. kakršnokoli deponiranje lesa, postavljanje kakršnihkoli ovir, vzdolžnih in prečnih ograj, deponiranje bal sena in drugih pridelkov, gradbenih ostankov in odpadkov, tudi v smislu začasnih deponij.

Originalni dopis Ministrstva za okolje in prostor, Direkcije RS za vode, najdete med obvestili na spletni strani Občine Renče-Vogrsko. •

 Oddelek za okolje in prostor
Občine Renče-Vogrsko
 Občine Renče-Vogrsko

Bojana Hirsch

Nagradna igra HASHI (mostovi)

Igra Hashi izhaja iz Japonske. Zasnovana je na pravokotni ureditvi otokov, kjer številka na otoku pove, koliko mostov iz njega izhaja. Cilj igre je medsebojno povezati vse otoke, pri čemer je potrebno upoštevati, da:

- 1. iz otoka izhajata **največ dva** in **najmanj en most**, (najmanj ena oziroma največ dve črti)
- 2. **mostov ni dovoljeno povezovati poševno**, ampak **samo vodoravno** in **navpično** (ne po diagonali),
- 3. ko so mostovi medsebojno povezani, tvorijo celoto med seboj povezanih mostov, po katerih lahko prideš do vsakega otoka,
- 4. **mostovi – črte se med seboj ne smejo križati**.

Namig: začenjam z lažjimi primeri. Vedno pogledamo tiste številke, ki so največje, in jih prve povežemo, nato povežemo vogalne številke in nato ugotovimo, kateri otočki so sami. Veliko sreče pri reševanju, upam, da boste vzeli igro za svojo.

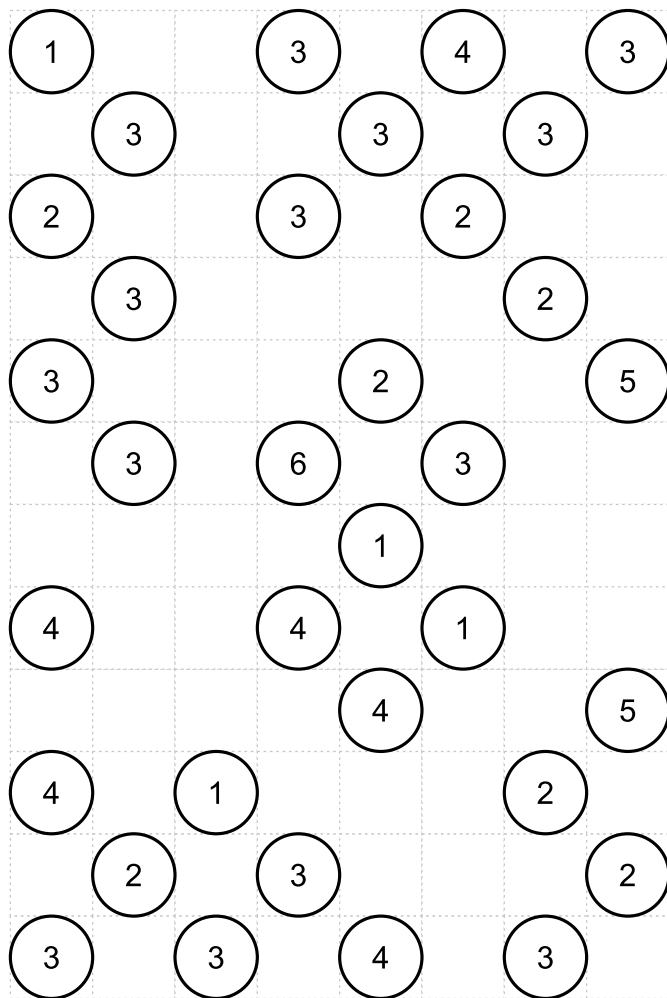
odreži in pošlji

ime in priimek:

naslov:

telefon:

Roland Tischer

Nagradna igra »HASHI«, TWITKO

Poskušajte rešiti zgornjo igro mostovi in nam jo rešeno pošljite do **15. junija 2021** na naslov: OBČINA RENČE-VOGRSKO, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga, s pripisom »Nagradna igra HASHI«. Med pravnimi rešitvami bomo izžrebali tri nagrajence. Nagrade poklanja TWITKO, podjetje MR-GO Gostinstvo d.o.o., Bukovica 88, 5293 Volčja Draga.

NAGRAJENCI ZA PRAVILNO REŠITEV NAGRADNE IGRE »HASHI«, PADELCA IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE:

Izmed prispelih pravilno rešenih rešitev sta bila izžrebana:

1. **HILDA ŠULIGOJ**, Vogrsko, 5293 Volčja Draga
2. **MILENA VIČIČ**, Oševljek, 5292 Renče

Čestitamo. Za prevzem nagrade se dogovorite z gospodom Erikom Kresetom, tel.: 040 381 612 (Bar & Gostinica PADELCA).

			7	
		4		2
				2
				2
		6	4	2
4	4		4	2
		6		

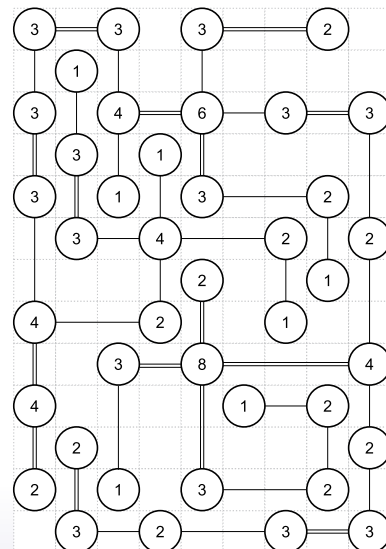
SHIKAKU

Navodila:

Številka v polju pove, koliko kvadratov ali pravokotnikov je potrebno narisati (obrisati), da dobimo pravilno rešitev.

Noben kvadrata ne sme ostati prazen. Če je noter npr. št. 2, narišemo (obrišemo) dva kvadratka, če je 3, pa tri kvadratke.

Opozorilo: rešitev je lahko kvadrat ali pa pravokotnik in ne črka L.

REŠITEV IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik reklamnih oglasov:

2 strani	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(Cene so brez DDV.)

Oglesi morajo biti pripravljene v formatu EPS, Ai ali v visokoresolucijskem PDF-ju, v CMYK-barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi in tekst v krivuljah. V kolikor gre za celostranski oglas, mora ta vključevati še 4 mm dodatka za porezavo (Bleed 4 mm).

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem listu je treba poslati na naslov:
obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom »ZA OBČINSKI LIST«.

- Tekst naj bo pisan v formatu »Microsoft Office Word«.
- Fotografije naj bodo v formatu JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta.
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot »Pripone«.
- Teksti in avtorji fotografij naj bodo podpisani s polnim imenom in priimkom.
- Nepodpisanih tekstov ne bomo objavljali.
- Če so prispevki preveliki (datoteka presega 10 MB), naj se prispevek pošlje v več delih.
- **Prosimo, da se držite rokov oddaje prispevkov (naslednjič do 15. 6. 2021)!**

SUDOKU

7	2	8						
4					2			
			8	5				7
					4		9	
	3		2		1		7	
	9		6					
6				2	9			
			5					1
						8	2	6

Roland Tischer

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Pomladne in velikonočne dobrote

Aprila se narava razbohoti in nas obda s prelepimi barvami in vonjavami. Znanilci pomladi so tudi šparglji in na svoj račun bodo prišli njihovi ljubitelji.

Šparglji s pršutom v testeni srajci:

Sestavine:

- 20 očiščenih stebel zelenih špargljev
- 40 g surovega masla
- 1 žlička suhega origana
- 1 vejica rožmarina
- ½ žličke soli
- ¼ žličke zmletega črnega popra
- 100 g pršuta
- 1 razžvrkljan rumenjaki
- maščoba za pekač
- 500 g razvaljanega vlečnega testa

Priprava:

Očiščene šparglje zložimo v košarico za soparo. V večji kozici zavremo vodo in vanjo

damo košarico s šparglji.

Šparglje damo v soparo pet minut, nato jih takoj potopimo v ledeno mrzlo vodo, da ostanejo čvrsti. V ponvi razpustimo surovo maslo, primešamo origano, vejico rožmarina, sol in zmleti poper ter na šibkem ognju kuhamo eno minuto. Odišavljeno maslo nekoliko ohladimo, nato pa odstranimo rožmarin.

Vlečeno testo razrežemo na trakove, velike 5 x 20 cm.

Premažemo jih z odišavljenim maslom in potresemo s parmezanom. Rezine pršuta narežemo na 3 cm široke

trakove in z njimi ovijemo ohlajene šparglje. Vsak špargelj nato diagonalno položimo na trak testa in ga vanj zavijemo. Pečico segrejemo na 180 °C in namastimo pekač. Šparglje zložimo na pekač, premažemo z razžvrkljanim rumenjaki in postavimo v segreto pečico. Pečemo jih 20 minut, da se testo hrustljivo zapeče, šparglji pa zmehčajo in pregrejejo.

Želim vam dober tek in obilo uspeha pri pripravi. •

Renata Tischer

Carolus - 1952
vino na hribu

Small Horvath - 1952
vino na hribu

Matjaž Jelenič - 1999
vino na hribu

Matjaž Jelenič - 1999
vino na hribu

Carolus - 1956
vino na hribu

Small Horvath painting - 1956
vino na hribu

Obvestilo o izvajanju brezplačnih prevozov za starejše in invalide

Ponovno vas obveščamo, da se v Občini Renče – Vogrsko izvajajo brezplačni prevozi starejših in invalidov. Prevoze bo tudi v letošnjem letu izvajalo **Društvo paraplegikov Severne Primorske**. Prevozi se lahko uveljavljajo na naslednjih relacijah:

- do osebnega zdravnika ali zobozdravnika oz. do dežurnih ambulant ter na fizioterapijo v ambulantah Zdravstvenega doma Nova Gorica – Osnovno varstvo in Zdravstvenega doma Nova Gorica – Zobozdravstveno varstvo,
- do Splošne bolnišnice »dr. Franca Derganca« Nova Gorica,
- 1 x letno na pregled v druge bolnišnice v Sloveniji,
- do Občine Renče-Vogrsko in do Krajevnega urada Bukovica Upravne enote Nova Gorica,
- do trgovine in pošte v Renčah oz. Volčji Dragi,
- in nazaj do doma uporabnika.

Za uveljavitev prevoza se je potrebno prijaviti po telefonu št. **05/300-28-22** ali **040 543 338** (ga. Mirjam Colja) **najmanj tri delovne dni pred prevozom**.

Urnik prijav:

- ponedeljek, torek, četrtek, petek od 8.00 do 12.00,
- sreda od 12.00 do 16.00.

Proste termine si lahko ogledate tudi na koledarju na spletni strani Društva paraplegikov:

<http://www.drustvo-go-para.si/prevozi>.

 Vladka Gal Janeš in Matej Gruden

Praznovala je stoti rojstni dan

Nedelja, 17. januar. Za marsikoga čisto navaden dan. Za **družino Gregorič** z Vogrskega pa je bil ta dan edinstven in nepozaben.

Livija Gregorič (po domače Lidica z'Govca) je namreč praznovala svoj 100. rojstni dan.

Rojena je bila kot peti, najmlajši otrok v družini. Brat jih je žal prezgodaj zapustil, so pa vse tri njene sestre dočakale častitljivo starost nad 100 let. Le malokdo dočaka tako visok jubilej, zagotovo pa so še redkejše družine, kjer bi štiri sestre preživele tako dolgo življenjsko pot.

Livija ima zelo rada cvetje in naravo nasploh. Z veliko mero potrpežljivosti sprejema vse, kar ji življenje prinaša na pot. Dokler ji je zdravje dopuščalo, je z veseljem poprijela za vsako delo, saj ji ni bilo nič pretežko. Prav posebno mesto v njenem srcu pa ima glasba, še zlasti petje. Z lepo besedo in srčnostjo je svoje vrline, vrednote in tudi veselje do glasbe prenesla na mlajše rodove.

Številna voščila in lepe misli so zaznamovale ta 100. rojstni dan. Ob tej priložnosti se njeni domači zahvaljujejo vsem, ki so se na tak ali drugačen način spomnili na ta jubilej. •

 Valentina Gregorič Saksida

Nevenka Faganeli

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko Občinskega lista je

15. junij 2021

Naslov za pošiljanje prispevkov za Občinski list: **obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si** s priložnim: **ZA OBČINSKI LIST**